

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, VASARIO – FEBRUARY 25 2016 • Vol. CVII Nr. 23 Kaina 1.50 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 02-24-16

ŠIAME NUMERYJE:

Krepšinio galia – 4 psl.

Jaunas lietuvis siekia futbolo aukštumų – 8 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

„Eucharistinis kongresas Filipinuose paliko nepamirštamus įspūdžius“

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Sausio pabaigoje Filipinuose, antrajame pagal dydį šalies Cebu mieste visą savaitę vyko Tarptautinis jau 51-asis eucharistinis kongresas. Lietuvai šiame įspūdingame renginyje atstovavo Lietuvos vyskupų konferencijos deleguotas Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila, kuris ten buvo vienintelis oficialus mūsų šalies atstovas. Tai buvo jau trečiasis toks renginys, kuriame dalyvavo šis vyskupas iš Lietuvos – 2008-aisiais jis lankėsi Kanados Quebec mieste vykusiame kongrese, po ketverių metų – Airijoje, Dubline surengtame jubiliejiname, 50-ajame kongrese. Neseniai pasibaigusio 51-ojo kongreso tema buvo „Kristus jumoje – garbės viltis“.

„Tokie eucharistiniai kongresai – ypatingi renginiai, kuriems pasiruošimas tęsiasi keletą metų. Kongresai vyksta pasauliniu mastu, o taip pat ir atskirose šalyse ar vyskupijose. Lietuvos mastu paskutinis toks kongresas surengtas 2000-aisiais metais ir tai buvo Jubiliejinių metų šventimo mūsų Bažnyčioje svarbiausias įvykis. Vilkaviškio vyskupijoje ketvirtasis diecezinis Eucharistinis kongresas surengtas 2006-metais, minint vyskupijos 80 metų sukaktį. Tarptautiniai kongresai pastaruoju laiku rengiami kas ketverius metus, ir į juos susirenka labai daug žmonių iš įvairiausių pasaulio šalių“, – pasakojo įspūdžiais su „Draugo“ skaitytojais mielai sutikęs pasidalinti vyskupas. – 14 psl.

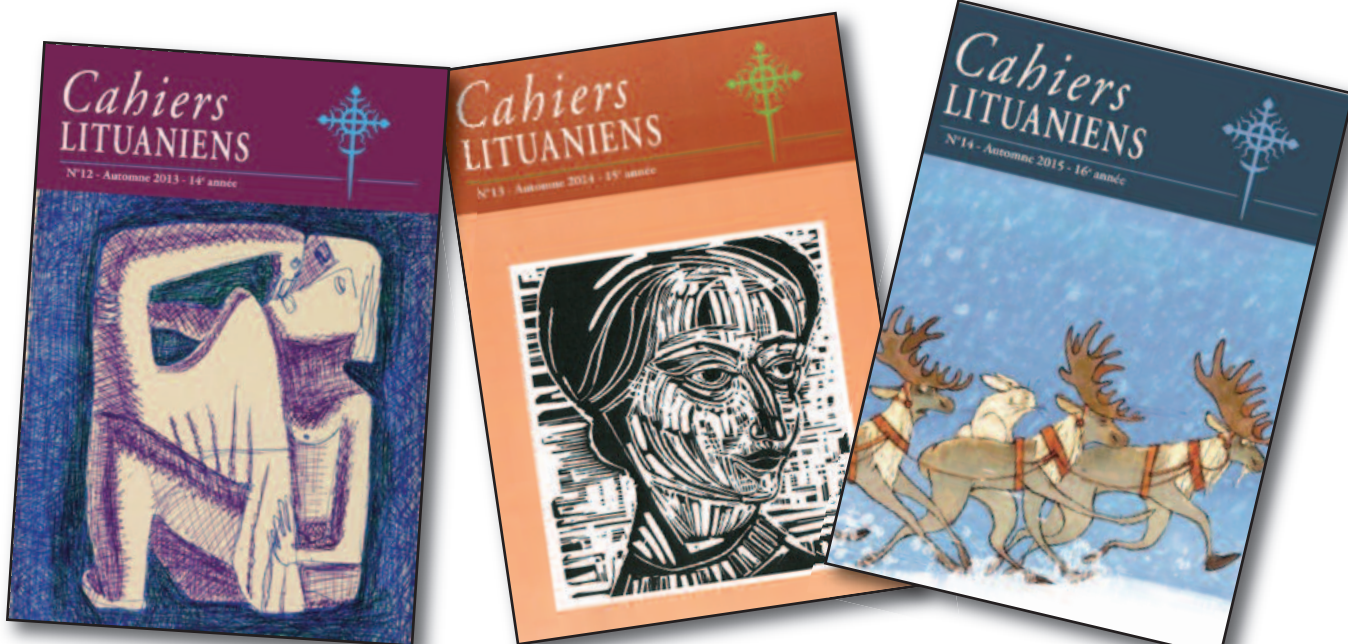
Eucharistinė procesija Cebu miesto gatvėmis.

Du lietuviai – vyskupas R. Norvila ir savanoris iš Panevėžio R. Dundulis.

Prancūziškas žurnalas garsina Lietuvą

Pasikalbėjimas su „Cahiers Lituaniens“ redaktoriumi Philippe Edel

Lietuviams jau kuris laikas rūpestį kelių emigracijos problema. Dažnai apgailestaujama, kad tiek daug lietuvių palieka savo gimtąjį kraštą ir laimės ieško plačiajame pasaulyje, dažniausiai Europoje ar Amerikoje. Tokia emigracijos banga pranašauja liūdną Lietuvos ateitį. Tačiau kartais emigracija išeina Lietuvai į naudą – įvairiuose kraštuose atsiranda susidomėjimas ligi šiol nepažįstamu kraštu – Lietuva. Net pasitaiko atvejų, kai išryškėja vieno ar kito Europos krašto istoriniai ryšiai su Lietuva. Taip įvyko, pavyzdžiui, Prancūzijoje, Strasbūro mieste, kur nuo 2000 metų yra leidžiamas žurnalas prancūzų kalba „Cahiers Lituaniens“. Jo turinys – Lietuvos istorija, literatūra, menas, kalba. Žurnalo redaktorius yra Philippe Edel. Jis maloniai sutiko atsakyti į „Draugo“ klausimus apie save, apie savo žurnalą ir apie Lietuvos vardo garsinimą Prancūzijoje. – 3 psl.

Pasaulyje daugybė žmonių, kuriems niekas nepadėjo nubusti – Antoine de Saint-Exupéry

Nesigailiu dalyvavęs visą dieną trukusioje regioninėje konferencijoje „Propaganda ir saviraiškos laisvė“, kuri Vilniuje buvo surengta Lietuvos kultūros ministerijos, Lietuvos žurnalistų sąjungos, Lietuvos radijo ir televizijos komisijos Friedrich Ebert Stiftung dėka. Į ją sugužėjo gausus žinomų žurnalistų, politologų, žiniasklaidos ekspertų būrys.

Bet jei reiktų išsirinkti labiausiai sudominusį pranešimą, būtų nelengva. Kodėl? Konferencija nustebino nuomonių gausa. Ar tikrai galima turėti tiek daug kardinaliai priešingų požiūrių, bandant, pavyzdžiui, atsakyti į klausimą, kas yra žinia, ar ji gali būti šališka? Karo zonoje dirbantis žurnalistas turi teisę išguldyti savo asmeninę neigiamą nuomonę apie priešininko karius? Ar tikrai neįmanoma turėti vienos nuomonės, kad žiniasklaidos leidėjams reikalingi pinigai? Iš kur imamos lėšos atlyginimams bei honorarams?

Straipsnio, reportažo ar komentaro vertinimui vis tik privalu palikti erdvės. Todėl, stebėdamasis požiūrių įvairove, vis tik pripažįstu, jog ne visuomet lengva duoti kategorišką atsakymą, kokią straipsnį perskaitėme – vis dar objektyvų ar jau akivaizdžiai tendencingą.

Tačiau keisčiausia, kad nuomonių įvairovė būdinga ne tik žurnalistams, bet ir Temidės tarnams.

Prisiminkime garsiąją Darbo partijos bylą. Įrodymus, kur Viktoras Uspaskichas nėra teisingas, mūsų prokurorai rinko maždaug dešimt metų. Jie prašė V. Uspaskichui skirti šešerių metų laisvės atėmimo bausmę. Vilniaus apygardos teismas atseikėjo ketverių metų laisvės atėmimo bausmę.

Prie šių kardinaliai skirtingų lietuviškosios Temidės sprendimų pridėjime aukštąjį išsilavinimą turinčių politikos apžvalgininkų, žurnalistų, politikų ne vienerius metus trukusius svarstymus, ar V. Uspaskichas bėgs į Rusiją, ar vis tik sutiks keletą metelių praleisti lietuviškoje belangėje. Žodžiu, dešimtys ne iš kelmo spirtų, daug žinių ir patirties turinčių Lietuvos politikos apžvalgininkų neabejojo, jog reali laisvės atėmimo bausmė – neišvengiama.

O Apeliacinio teismo teisėjų kolegijai vadovavusi Violeta Ražinskaitė neskyrė nė lygtinės laisvės atėmimo bausmės. V. Uspaskichui neteks, regis, už grotyų praleisti nė vienos dienos.

Finalas – netikėtas. Nuo šešerių metų kalėjimo iki mažytės finansinės bausmės. Nereikės sumokėti nė dešimties tūkstančių eurų baudos. Tad tikriausiai ne vien aš nuoširdžiai stebiuosi: ar principingoje, demokratinėje, teisinėje valstybėje įmanomi tokie skirtingi teismo nuosprendžiai? Nejaugi mūsų Baudžiamasis kodeksas surašytas taip painiai, abstrakčiai ir dviprasmiškai, jog jį ištis įmanoma traktuoti kaip kam naudingiau?

Žinoma, skirtumai neišvengiami ir teisėje. Bet tik ne tokie milžiniški – nuo juodo iki balto. Jei teisi Apeliacinio teismo teisėja, tada iš lietuviškosios Temidės, vadovaujantis sveika nuovoka, būtina lauk varyti kaltinimą palaikiusius prokurorus ir Vilniaus apygardos teisėjus. Jeigu teisūs prokurorai ir Vilniaus apygardos teisėjai, tada grubiai suklydo Apeliacinio teismo kolegija.

Pagrindinis šios istorijos herojus V. Uspaskichas viešai padėkojo Lietuvos teismams už tai, kad atlaikė politinį spaudimą („tokioje aplinkoje negali būti priminėjami sprendimai“). Bet šis V. Uspaskicho vertinimas – dviprasmiškas. Šitaip teigdamas jis norom nenorom kritikuoja Vilniaus apygardos teismo teisėjus, kurie jam atseikėjo realią laisvės atėmimo bausmę. Tad, kaip bežiūrėti, teisėjams dėkoti už atlaikytą politinį spaudimą negalima: vieni atlaikė, kiti – neatlaikė...

Politinio spaudimo neišvengė, vadovaujantis V. Uspaskicho samprotavimais, ir Generalinės prokuratūros prokuroras Saulius Verseckas, kuris prie vargšo politiko ne vienerius metus kabinėjosi dėl „ka-

Jei gyvename ne Šiaurės Korėjoje

GINTARAS VISOCKAS

žin kokių menkniekių“. Kai kurie prokurorų sprendimai ištis kelia abejonių (Gatajevų, Eglės Kusaitės, omonininko Konstantino Michailovo bylos). Bet ši syki – ar tikrai dėl menkniekių?

O kaip derėtų vertinti Apeliacinio teismo teisės viešus paaiškinimus, kodėl ji priėmė būtent V. Uspaskichui ir jo kolegoms palankų sprendimą? Tinklalapyje delfi.lt skaičiau teisėjos komentarą, bet pričiau žurnalistams, politikams bei politologams, kurie padarė išvadą: „Mokesčių slėpimas Lietuvoje vis dar nelaikomas rimtu nusikaltimu“.

Logiška pasirodė ir Lietuvos vadovės Dalios Grybauskaitės pastaba: „Lietuvoje vogti kol kas dar apsimoka“.

Tiesa, politologas Lauras Bielinis viename iš televizijos komentarų priekaištavo prezidentei, esą tokio pobūdžio kaltinimais svaidytis nedera, nes tai galima traktuoti kaip spaudimą teismui. Keistoki, nepagrįsti politologo priekaištai. Nejaugi jis nežino, ko-

kias socialines garantijas, teises bei privilegijas turi mūsų teisėjai? Visa tai žinant neturėtų būti baisūs jokie spaudimai, net ir prezidentės.

Be to, ar mes kada nors kur nors girdėjome teisėjus skundžiantis, jog jiems daromas spaudimas? Neteko girdėti nė vieno viešo teisėjo apgailestavimo, kad jam išlikti objektyviam trukdo prezidentė, prokuratūra ar politinė partija. Todėl Bielinio samprotavimai apie spaudimą teismams bent kol kas – hipotetiški. Taip gali būti, bet jokių įrodymų nėra.

Teisėjai dar nesiskundė.

Žinoma, V. Uspaskichas turi teisę piktintis, kad per pastaruosius metus apie jį lietuviškoje žiniasklaidoje paskelbta per 6 tūkstančius straipsnių. Tačiau gyvename ne Šiaurės Korėjoje – privalome priprasti. Kritikuoti galima visus, įskaitant ir verslininką V. Uspaskichą, ir teisėją V. Ražinskaitę.

Politikas Vidmantas Žiemelis neteisingai, bandydamas įpiršti mums nuomonę, esą peikdami teismų darbą griauame valstybės pamatus. Net jei Konstitucinis Teismas viešai pavadinamas „teisine chunta“ (politikas Mantas Adomėnas), tai nėra valstybės ardymas. Valstybė griauinama tuomet, jei mums bus nurodinėjama, ką galima ir ko nevalia kritikuoti.

O kol gyvename ne Šiaurės Korėjoje, leiskime skelbti net tokius įtarimus: „per daug švelnios bausmės skatina daryti nusikaltimus“.

Vilniaus knygų mugėje – „Misija Sibiras“ dalyvių rašyta istorija

Šeštadienį, vasario 27-ąją, Vilniaus knygų mugėje bus pristatytas dešimtmetį kurtas – dešimt metų gyvą istoriją pasakojantis fotoalbumas „Misija Sibiras“.

Birželio 14-oji primena po visą pasaulį pasklidusiems lietuviams, kad laisvės negalima priimti kaip savaime suprantamos duotybės. Šiuo tikslu prieš 10 metų ir buvo inicijuotas projektas „Misija Sibiras“, kuris tapo ne tik istorinės atminties projektu, bet ir populiariausiu pilietiško, patriotinio, fizinių išbandymų bei moralinių vertybių įprasminimo universitetu.

„Misija Sibiras“ dešimtmečio fotoalbumu siekiame skatinti domėjimąsi ir pagarbą mūsų tautos istorijai, ugdyti pilietišumą, patriotizmą ir didžiavimąsi savo tauta bei valstybe. Istorijos negalima nežinoti, nes lietuvių tautos istorija – gyvas tvirtumo, valstybingumo, ryžto bei drąsos pavyzdys, kurį privalome puoselėti, branginti ir testuoti, – apie projekto ir fotoalbumo svarbą pasakojo „Misija Sibiras“ projekto iniciatorius ir Patarėjų tarybos pirmininkas ambasadorius Vygaudas Ušackas.

Fotoalbumo sudarytojas Arnas Marcinkus sakė, kad projekto dešimtmetis – tinkamiausia proga atsigręžti į pasiektus „Misija Sibiras“ rezultatus: „Per 10 metų ne tik suorganizuota 14 ekspedicijų. Pasiekta kur kas daugiau: sukaupta tūkstančiai akimirkų, žmonių – projekto dalyvių, buvusių tremtinių ar Sibire sutiktų lietuvių – istorijų ir emocijų. Visa tai perteikiama knygos skaitytojui“.

Pirmieji „Misija Sibiras“ dešimtmečio fotoalbumą galės išsigyti vasario 25–28 dienomis vyksiančioje Vilniaus knygų mugėje, „Vagos“ leidyklos stende. Vasario 27 d. Rašytojų kampe vyks

fotoalbumo pristatymas, kuriame dalyvaus ambasadorius V. Ušackas, kino režisierius Arūnas Matelis, fotoalbumo sudarytojas A. Marcinkus bei projektą organizuojančio labdaros ir paramos fondo „Jauniems“ direktorius Ignas Rusilas.

„Misija Sibiras“ dešimtmečio fotoalbumas – tai jaunų žmonių rašyta istorija, akimirkos iš 14 ekspedicijų į Sibirą: keliavimas, sutikti žmonės ir jų istorijos, įvykiai ir netikėtumai, tautos istorijos pažinimas, uodai ir, žinoma, meškos. Fotoal-

bumo unikalumas – nuotraukos darytos ne profesionalų, bet pačių jaunų žmonių. Prie daugumos nuotraukų pateikiamos autentiškos, Sibire rašytų ekspedicijų dalyvių dienoraščių ištraukos, kuriose nesuvaldintos emocijos ir išvalgos puikiai dera su nuotraukomis.

Per dešimtmetį projekte „Misija Sibiras“ dalyvauti norėjo daugiau nei 10 000 jaunų žmonių. Sutvarkyta daugiau nei 100 mūsų tautiečių kapaviečių, likusių Sibire.

ELTA

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL

and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

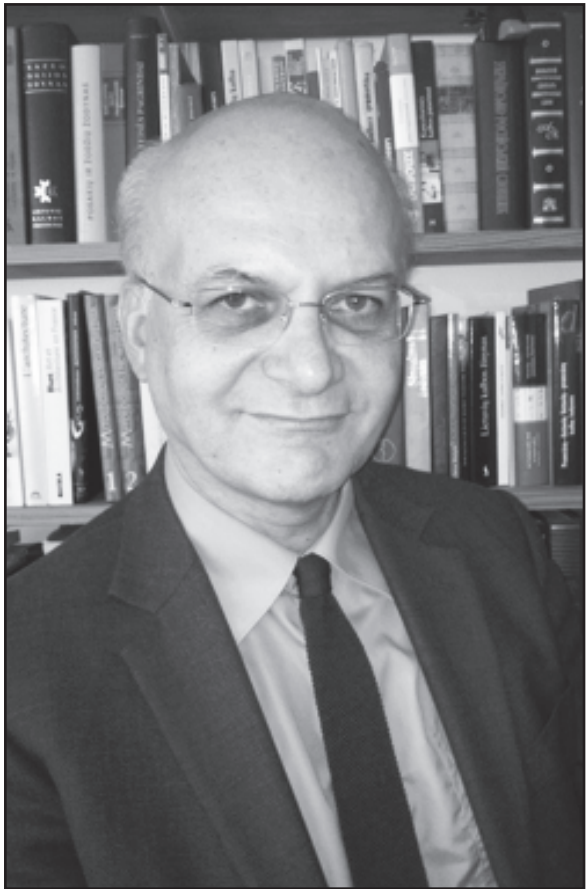
skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Prancūziškas žurnalas garsina Lietuvą

Pasikalbėjimas su „Cahiers Litvaniens“ redaktoriumi Philippe Edel

Atkelta iš 1 psl.

Philippe Edel

– Prašome papasakoti apie save: kur gimėte? kur mokėtės?

– Gimiau Strasbūre, elzasiečių šeimoje. Mano šeima visuomet gyveno šiame prancūziškame regione, kurio gyventojai kalbėjo vokiškai. Elzasas yra labiausiai į rytus nutolęs Prancūzijos regionas. Jis seniau priklausė vokiškajai Šventajai Romos imperijai, o vėliau, nuo 1871 iki 1918 m. – Vokietijos imperijai. Didžiausia Europos upė Reiną skiria Elzasą nuo Vokietijos. Šis regionas dažnai kentėjo nuo karų ir kaimyninių valstybių okupacijų. Todėl jos gyventojai labai prisirišę prie taikos ir prie europietiškos sąjungos idealo.

Jaunystėje pašauktas į kariuomenę, vienerių metų karinę prievolę atlikau Prancūzijoje ir Vokietijoje. Politikos, istorijos ir ekonomikos mokslus studijavau Strasbūro ir Miuncheno universitetuose.

– Koks yra Jūsų pagrindinis darbas? profesija?

– Jau daugelį metų dirbu Strasbūro prekybos rūmuose. Pradėjęs profesinę veiklą daug dirbau Europos klausimais, ypač susijusiais su Briuseliu. Dabar esu ekonominės informacijos skyriaus vadovas.

– Kaip susidomėjote Lietuva? Kas Jus sieja su Lietuva?

– Šalia profesinio darbo mane visuomet domino dvi temos: Vidurio ir Rytų Europa, ypač komunistinės diktatūros epochoje, ir elzasiečių imigracija pasaulyje.

Kai sovietinės jėgos Vilniuje 1991 m. sausio 13 d. smogė galingą smūgį ir žuvo 14 žmonių, aš kartu su draugais kitą dieną ėmiausi iniciatyvos organizuoti solidarumo su Lietuva demonstracijas – didžiausioje Strasbūro Kléber aikštėje. Mūsų nedaug buvo toje aikštėje, bet prie mūsų prisijungė daug svarbių Elzaso politikų – Pierre Pflimlin, Marcel Rudloff, Adrien Zeller. Mums paramą išreiškė ir Strasbūro merė Catherine Trautmann. Po susitikimo Strasbūre su Vytautu Landsbergiu ir kitais vadovaujančiais lietuviais, mes – grupė Lietuvą palaikančių prancūzų – nutarėme tęsti savo veiklą Elzaso-Lietuvos draugijoje, kurią įkūrėme 1991 metų pavasarį. Šioje aplinkoje sutikau lietuvaitę, kuri tapo mano žmona ir kuri labai aktyviai dalyvauja mūsų veikloje.

– Kaip kilo mintis leisti žurnalą apie Lietuvą prancūzų kalba „Cahiers Litvaniens“?

– 2000 metais mes nutarėme įkurti metinį žurnalą, kuris padėtų prancūzams pažinti Lietuvos meną, istoriją, kalbą ir literatūrą ir taipogi istorinius, politinius ir kultūrinius ryšius tarp Prancū-

zijos ir Lietuvos. Dabartinėje epochoje labai nedaug prancūzų pažįsta Lietuvą, ir šia tema nėra kito tokio pobūdžio žurnalo. Net ir šiandien „Cahiers Litvaniens“ yra vienintelis prancūziškas žurnalas, pašvestas tikrai Lietuvai.

– Koks yra žurnalo tiražas?

– Žurnalą spausdiname 500 egzempliorių. Turime 200 prenumeratorių, daugiausia prancūzų, belgų ir šveicarų. Žurnalą nemokamai gauna 120 viešųjų bibliotekų ir prancūzakalbių universitetų. Likusieji egzemplioriai parduodami.

– Kokius straipsnius spausdinate žurnale?

– Pirmieji dešimt „Cahiers Litvaniens“ numerių didžiausią dėmesį teikė Lietuvos menui, kalbai ir literatūrai, o taip pat lietuvių rezistencijos prieš sovietinę okupaciją istorijai. Nuo 2011 metų mes daugiau dėmesio teikiame istoriniams ir kultūriniais santykiams tarp Lietuvos ir Prancūzijos (ir Elzaso) ir taip pat Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Abiejų Tautų Respublikos epochai.

– Kas rašo straipsnius žurnalui? Ar autoriai yra dažniausiai iš Lietuvos, ar iš už Lietuvos ribų?

– Dauguma autorių yra iš universitetinio, akademinio pasaulio. Apie trečdalį jų yra lietuviai, kitas trečdalis – prancūzai, o dar trečdalį sudaro lenkai, baltarusiai, vokiečiai, italai ar belgai.

– Ar straipsniai reikalauja vertimo į prancūzų kalbą? Kas atlieka tuos vertimus?

– Jeigu tekstai yra parašyti lietuvių kalba arba kartais lenkų ar vokiečių kalbomis, savanoriai vertėjai Prancūzijoje ar Lietuvoje juos išverčia. Visi tekstai yra pakartotinai skaitomi ir koreguojami bei siunčiami autoriams patvirtinti.

– Jūs esate pirmininkas organizacijos, kuri vadinasi „Association Alsace-Litvanie“. Kaip atsirado ši organizacija? Koks jos tikslas?

– Kaip jau minėjau, Elzaso-Lietuvos draugija buvo įkurta 1991 metais. Pirmajame veiklos dešimtmetyje organizacija daugiausiai užsiėmė organizavimu konferencijų, koncertų ir parodų, norėdama labiau prancūzus supažindinti su Lietuva. Ji taip pat organizavo mainus: jaunų lietuvių, norinčių išmokti prancūzų kalbą, priėmimą Elzaso šeimose vasaros metu, lietuvių gydytojų profesines stažuotes Elzaso ligoninėse, prancūzų turistines keliones į Lietuvą.

2010 metais buvo nutarta pagrindinį dėmesį kreipti istoriniams tyrimams. Dabar ji vadinasi „Cercle d’histoire Alsace-Litvanie“ (Elzaso-Lietuvos istorijos draugija). Du pagrindiniai užsimojimai yra žurnalo „Cahiers Litvaniens“ leidimas ir gamtininko, Vilniaus universiteto profesoriaus L. H. Bojanus (1776–1827) gyvenimo ir veiklos tyrinėjimas.

– Koks yra ryšys tarp Elzaso regiono ir Lietuvos?

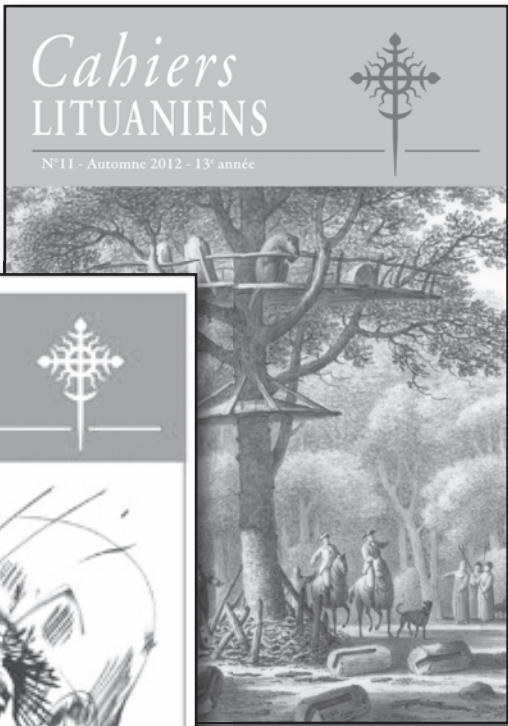
– Istoriniai ryšiai labai seni. Jau XVI šimtmeetyje lietuviai studentai atvykdavo studijoms į Strasbūro universitetą. Anekdotiškai tariant, prieš šimtą metų Strasbūras ir Klaipėda priklausė tai pačiai valstybei, būtent Vokietijos imperijai.

Daugelis žymių elzasiečių vaidino svarbų vaidmenį Elzaso ir Lietuvos santykių istorijoje: gydytojas Nicolas Regnier (1723–1800) 1781 metais įkūrė medicinos fakultetą Vilniuje; menininkas Jean-Henri Müntz (1727–1798) pirmasis nupiešė Lietuvos gyvulius; gamtininkas Jean-Philippe Graffenauer (1775–1838) atspausdino pirmąją monografiją apie Baltijos gintarą prancūzų kalba; diplomatas René Ristehueber (1881–1960) buvo vienas iš pirmųjų Prancūzijos ambasadorių Kaune tarpukario laikotarpiu, kalbininkas Raymond Schmittlein (1904–1974) Kaune

įkūrė pirmąją lietuvių-prancūzų draugiją. Ir, žinoma, mokslininkas Liudvigas Heinrichas Bojanus.

– Gyvenate Strasbūre, kur veikia Europos Parlamentas. Ar tenka bendrauti su Lietuvos delegatais?

– Strasbūre, prie Europos Tarybos (tarptautinės organizacijos, kuriai priklauso 47 valstybės, įskaitant Rusiją, Ukrainą, Turkiją, Gruziją ir t. t.), Lietuvos Respublika turi nuolatinę atstovybę, kuriai vadovauja ambasadorius. Europos Parlamentas, kuriame dalyvauja 28 Europos Sąjungos valstybių deputatai, taip pat renkasi Strasbūre. Lietuvos deputatai Strasbūre yra aktyvūs. Pavyzdžiui, Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 25-erių metų sukaktuvių proga deputatas Petras Auštrevičius ėmėsi iniciatyvos pasodinti jauną Lietuvos ąžuolą gražiame Strasbūro „Orangerie“ parke, priešais Europos Parlamento pastatus. Jis buvo pasodintas 2015 m. liepos 6 d., dalyvaujant Elzaso-Lietuvos draugijos nariams ir Strasbūro lietu-

viams. Dalyvavo ir Strasbūro mero pavaduotojas.

– Kiek šiuo metu Prancūzijoje gyvena lietuvių ar lietuvių kilmės žmonių? Ar jie domisi, rūpinasi Lietuva?

– Prancūzijoje lietuvių yra mažiau negu Anglijoje ar

Vokietijoje: jų yra apie 5 000. Tai turbūt viena priežastis, kodėl Lietuva mažai žinoma Prancūzijoje. Strasbūre lietuviai su mūsų pagalba 2008 m. atkūrė Strasbūro lietuvių sąjungą, kuri veikė 4-ajame ir 5-ajame dešimtmetyje. Jie renkasi reguliariai, norėdami išlaikyti lietuviškus papročius Elzase.

– Ar jie domisi Jūsų žurnalu? Ar „Cahiers Litvaniens“ domisi nelietuvių kilmės žmonės Prancūzijoje?

– Didžiausią mūsų prenumeratorių dalį sudaro prancūzai, kurie domisi Lietuva, jos kultūra, jos istorija ir jos ryšiais su Prancūzija ir Europa. Tarp prenumeratorių turime net ir buvusių Prancūzijos diplomatų Lietuvoje.

– Jūs rašote straipsnius ir knygą apie mokslininką L. H. Bojanus. Gal galėtumėte paaiškinti, kaip susidomėjote šiuo mokslininku?

– Apie šį mokslininką iš mano krašto, kuris čia buvo beveik nežinomas, sužinojau 9-ajame dešimtmetyje Lietuvoje. Nuo to laiko, kai jį atradau, padariau daug istorinių tyrimų ir atspausdinau keletą straipsnių apie jį Prancūzijoje, o kartu ir Lietuvoje (žurnaluose „Mokslas ir gyvenimas“, „Darbai ir dienos“ ir kt.). 2015 m. rugsėjo mėn. Piotr Daszkewicz, Paryžiaus valstybinio gamtos mokslų muziejaus mokslininkas istorikas, ir aš išleidome pirmąją knygą prancūzų kalba, skirtą šiam Vilniaus universiteto profesoriui.

Kalbėjosi
Rimas Černius

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

„Krepšinio galia“ sujungė New Yorko lietuvius su Lietuva

Programos „Krepšinio galia“ koordinatore Aistė Furajevaite sausio pabaigoje veiklą aptarė su Lietuvos generaliniu konsulu New Yorke Juliumi Pranevičiumi.

Treneris Arius su jaunuolių grupe.

„Krepšinio galia“ archyvo nuotraukos

AISTĖ FURAJEVAITĖ

Su Aiste Furajevaite, dar Aleksandros Kazickienės lituanistinės mokyklos (AKLM) New Yorko valstijoje moksleive, „Draugo“ skaitytojus supažindiname praėjusių metų pavasarį. Tuomet Aistė pasakojo apie kartu su lituanistinės mokyklos jaunimu įgyvendintą idėją „Spalvotas pleistriukas“, kvietusią vaikiškais spalvotais pleistriukais nudžiuginti Lietuvos onkologinius ligonius.

Dabar Aistė jau studentė, New Yorke studijuojanti tarptautinį verslą. Rudenį pradėjusi dirbti Kazickų šeimos fonde kaip praktikantė, ji susidomėjo Fondo remiama programa „Krepšinio galia“ ir nuo šių metų sausio tapo šios programos koordinatore. Aistė sako, kad kaip kiekvienam lietuviui, taip ir jai krepšinis visada buvo neatsiejama gyvenimo dalis. Kaip ir pagalba vaikams, kuriems gyvenimas neatseikėjo tiek, kiek jai. Ši programa sujungia visa tai, tad atsiradus galimybei prisijungti prie Fondo veiklos, ji nedvejodama sutiko. Programa „Krepšinio galia“ yra labai svarbi ir artima jos širdžiai. Koordinatorės Aistės pareigos

yra organizuoti programos veiklą Lietuvoje, palaikyti ryšį su rėmėjais, NBA, ambasadomis ir programoje pritaikyti tarptautinę patirtį.

Programos „Krepšinio galia“ iniciatorius yra Peter Kazickas, dr. Juozo ir Aleksandros Kazickų jauniausias anūkas, gyvenantis New Yorko valstijoje. Programa yra skirta vaikams ir paaugliams Lietuvoje. Peter Kazickas, vykdęs savanoriško darbo krepšinio patirtį programoje „Hoops4Hope“ Zimbabvėje, apytikriai prieš metus pasiūlė panašią programą Lietuvai. Kartu su Peter šią programą globoja jo brolis Augustine Kazickas ir pusbrolis Alex Kazickas, taip pat gyvenantys New Yorko valstijoje. Kazickų šeimos fondas remia programą finansiškai. Lietuvoje programą vykdo Sostinės krepšinio mokyklos (SKM) treneriai, JAV bendradar-

biaujama su NBA (angl. National Basketball Association – Šiaurės Amerikos krepšinio profesionalų lyga).

Šiuo metu programoje dirba aštuoni treneriai, kurie kiekvieną savaitę aplanko 18 vietovių. Programoje dalyvauja 310 vaikų ir jaunuolių. Programos pagrindas – padidintos rizikos šeimų atžalos iš „Gelbėkit vaikus – Lietuvai“, „Caritas“ ir kitų dienos centrų, prie jų jungiasi ir daugiau jaunimo.

Krepšinio treniruočių metu, patelkus krepšinį kaip žaidimą ir bendravimo formą, dalyviai mokomi atpažinti rizikingas situacijas, jų išvengti, atsispirti į žalingus įpročius įnikusių žmonių įtakai. Komandinio žaidimo metu vaikai ugdo pasitikėjimą savimi, pagarbą komandos draugui, mokosi spręsti konfliktus. Aktyvus bendravimas su treneriu treniruočių metu lei-

džia vaikams pamatyti ir gerą pavyzdį, suteikia tikėjimo, kad sunkus darbas duoda gerų rezultatų. Programos tikslas – skatinti jaunimą ne tik rūpintis savimi ir ruoštis ateičiai, bet ir rūpintis aplinka, bendruomene, mažinti atskirtį tarp visuomenės ir žmonių su negalia.

Šioje programoje kiekvieno vaiko istorija yra išskirtinė, todėl ir dėmesys jiems yra išskirtinis. Tai rodo ši istorija. Sykį vienas treneris nuvyko į dienos centrą. Paaugliai ten ruošėsi Sutvirtinimo sakramento šventei. Vienam vaikui priėjus ir pasiteiravus trenerio, ar gražiai jis pasipuošė artėjančiai šventei ir ar tinkamai atrodys, treneris sutriko. Buvo akivaizdu, kad jaunuolio drabužiai – seni, apiplyšę ir netinkami tokiai dienai, tačiau auklėtinio skaudinti treneris neišdrįso: patikino jį, kad atrodo puikiai. Netrukus treneris išgirdo auklėtinį sakant vienai iš dienos centro darbuotojų, jog treneris jam pamelavo – vaikinai puikiai suprato, kad atrodo varganai ir labai dėl to krintosi. Ilgai negalvojęs treneris nusiavė sportbačius ir paprašė jaunuolio juos pasiimtuoti. Išvykdamas pažadėjo į šventę grįžti. Kitą dieną prieš šventę paauglys iš trenerio gavo dovanų – batų bei kostiumą. Labai nudžiugo, didžiavosi galėdamas pasipuošti ir negalėdamas patikėti, kad jis rūpėjo treneriui.

Programą planuojama vykdyti 40 savaitių per metus, organizuojant bent du bendrus renginius, suteikiant progą visiems programos dalyviams susitikti kartu ir pabendrauti. Skiriamos ir stipendijos vasaros stovykloms. 2015 m. vasarą Kazickų šeimos fondo, kaip pagrindinio programos rėmėjo ir iniciatoriaus, dėka Šeškinėje, Vilniuje, buvo atnaujinta krepšinio aikštelė, kurioje planuojama ir toliau rengti bendras programos šventes.

Į „Krepšinio galia“ dėmesį atkreipė garsūs Lietuvos krepšininkai Jonas Valančiūnas ir Valdemaras Chomičius, o kadenciją baigęs Lietuvos prezidentas Jo Ekscelencija Valdas Adamkus tapo programos ambasadoriumi. Daugiau apie prasmingus šio projekto darbus galite sužinoti apsilankę „Facebook“ paskyroje: <https://www.facebook.com/krepšiniogalia/>.

Treneris Lukas su mažųjų grupe.

Vasario 16-osios renginys
Atlantoje – su tautiniais
šokiais

Šiandien, vasario 25 dieną, Atlantos lietuviai oficialiame renginyje World Trade Center Atlanta mini Lietuvos Nepriklausomybės dieną. Renginyje dalyvauja Lietuvos garbės konsulė Atlantoje Roma Kličius, pasirodo tautinių šokių grupė „Jievaras“. Tai jau antrasis renginys Atlantoje Vasario 16-osios proga – vasario 20 dieną „Jievaro“ šokėjai kvietė visus į smagią vakaronę su šokiais ir lietuviškais patiekalais. „Jievaras“ ne tik repetuoja šokių šventei, bet ir rengia linksmas vakarones.

Atlantos Lietuvių Bendruomenės
info ir nuotr.

Lietuvos Nepriklausomybės dienas
Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją
kviečiame paminėti kartu dalyvaujant dviračių žygyje Sanibel saloje.

Žygis prasidės **kovo 6 d., sekmadienį, 10 val. ryto**. Renkamės 1509 Periwinkle Way, Sanibel, FL 33957 (prie Billy’s Bike Shop). Norintys galės išsinuomoti dviračius su visais priedais.

Dviračių nuomos kaina **15 dol.**, vaikams iki 12 m. – **10 dol.**, įvairūs priedai (sėdynėlės, priekabėlės ir kt.) – **5 dol.**
Žygio mokestis važiuojantiems savo dviračiais – **10 dol.**

Važiuosime iki Bowmans Beach. Čia galėsite pailsėti ir užkąsti. Kviečiame registruotis iš anksto tel. **239-560-3569** (Valdis) arba tel. **678-897-9163** (Domas).

Laukiame visų puikiai nusiteikusių.

Organizacinis komitetas

2016 m. kovo mėn.
**JAV LB Švietimo taryba organizuoja
meno konkursą, skirtą knygos metams**

Knygose – visas pasaulis: gražios ir pamokančios istorijos, nuostabūs piešiniai, erdvė interpretacijai, vaizduotei, dramai, muzikai, šokiui... „Knyga – mano draugas, nes iš jos mokausi skaityti ir rašyti, skaitymas – didelis malonumas, skaitydamas tobulėju, surandu daug informacijos ir praktinių patarimų“, taip sako, galvoja vaikai ir suaugusieji. Knyga buvo, yra ir išliks ne tik žinių, bet ir visaverčio kūrybiškumo šaltiniu.

Kviečiame dalyvauti lituanistines mokyklas, darželius konkurse „Seku seku pasaką“. Nugalėtojų laukia apdovanojimai, pagyrimo raštai ir knygelė-albumas „Seku seku pasaką“, į kurią bus sudėti nugalėtojų piešiniai ir rašiniai.

Piešinių konkursas vyks kovo 5–6 dienomis
(komisijos vadovė Rita Clemens, New Jersey lit. m-la „Lietuvėlė“).

Rašinių konkursas vyks kovo 12–13 dienomis
(komisijos vadovė Gaila Narkevičienė, Bostono lit. m-la).

RAŠINIŲ KONKURSO UŽDUOTYS SKIRTINGOS – PAGAL KLASES

- **2–3 klasės** vaikams siūloma atpasakoti lietuvių liaudies pasaką „Dangus griūva“, panaudojant parinktus žodžius.
- **4–5–6 klasės** mokiniai kurs sakmę, pasakojimą arba pasaką pagal vieną iš keturių užduotų temų.
- **7–8 klasės** mokiniai bandys sukurti savo pasaką pagal M. K. Čiurlionio paveikslą „Pilies pasaka“.
- **Vyriausieji, besimokantys 9–10 klasėse**, bandys parašyti legendą pagal pasirinktą M. K. Čiurlionio paveikslą.

Darbus siųsti adresu:
A. Motto, 3016 Stowe Lane, Mahwah, NJ 07430.

Paskutinė išsiuntimo diena – kovo 31 d. (tai atspindės siuntimo dienos pašto spaudas). Visa informacija mokytojams apie organizuojamą konkursą – svetainėje <http://www.svietimotaryba.org/>

Auksė Motto – JAV LB Švietimo tarybos narė, Meno konkurso koordinatorė

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė-Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

Noriu prisiminti ypatingą žmogų

Antano Vytauto Dundzilos atminimui

VIDMANTAS VALIUŠAITIS

Praėjusios vasaros pabaigoje Jungtinėse Valstijose, Port Orange, Floridoje mirė lietuvių žurnalistikai nusipelnęs žmogus Antanas Vytautas Dundzila (1932–2015) – inžinierius, informatikas, publicistas, redaktorius.

Iškelia tyliai, Lietuvoje beveik nepastebėti. O šviesus jo atminimas, kruopštus, gabiai, ištvermingai daugelį metų vykdytas žurnalistinis darbas verti nuoširdžios pagarbos. Būtų prasminga parengti ir išleisti jo raštų tomą.

Turėjau garbės Antaną Vytautą Dundzilą pažinti asmeniškai. Redagavau laikraštį „Kauno laikas“, kai sulaukiau jo laiško iš Washingtono ir pasiūlymo bendradarbiauti. Tai buvo 1994 m. pabaigoje. Iki tol nieko apie jį nežinojau ir jo straipsnių nebuvau skaitęs. Tačiau laiškas kalbėjo pats už save. Buvo aki-vaizdu, kad rašo patirties žurnalistikoje turintis išvalgęs gyvenimo stebėtojas, sklandžiai ir aiškiai dėstantis savo mintis. Nedvejodamas sutikau ir pakviečiau bendradarbiauti.

Pasakyti, kad nenusivyliau būtų labai netikslu. Antanas tapo tikru atradimu mūsų laikraščiui ir net vienu skaitomiausių autorių. Jo straipsnius palankiai vertino skaitytojai, jie tapo netgi laikraščio tam tikro išskirtinimo požymiu. Niekur kitur Lietuvoje A. Dundzilos straipsniai reguliariai nebuvo spausdinami.

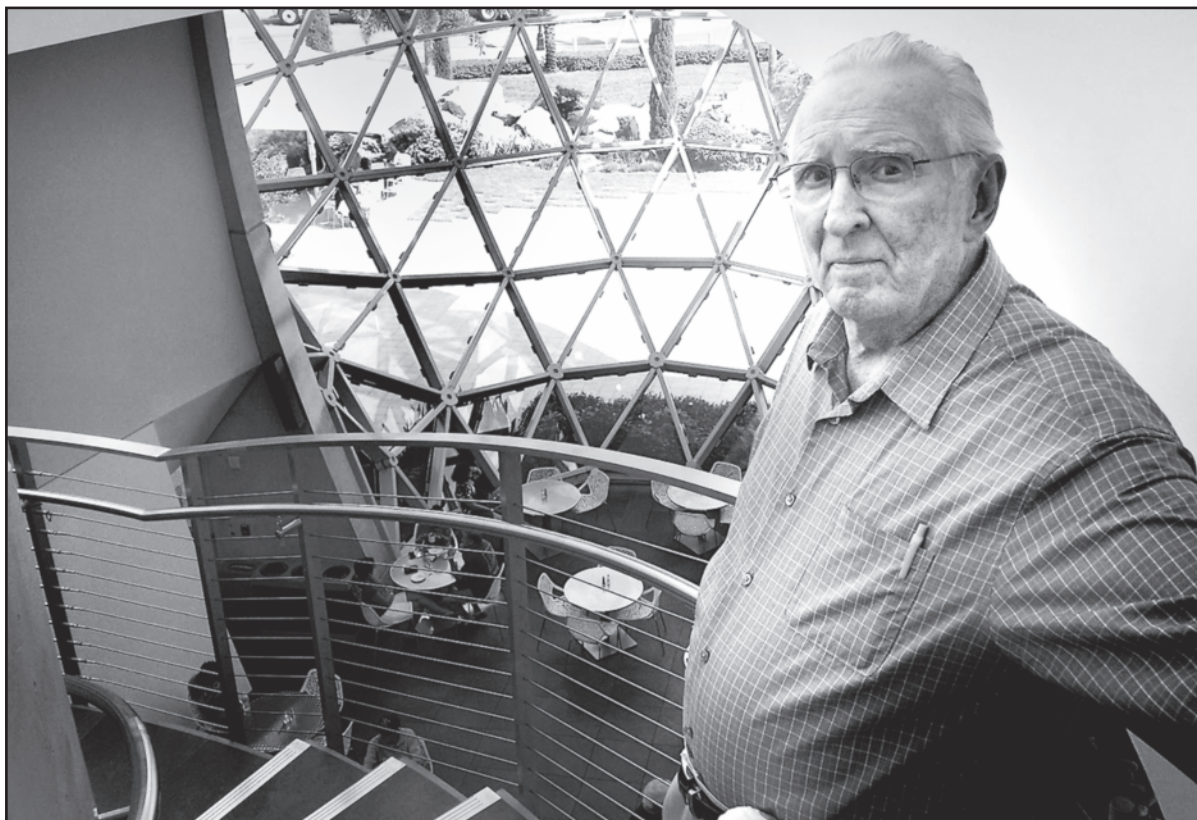
Per pusantrų mūsų bendradarbiavimo metų (1995 m. sausis–1996 birželis) „Kauno laikas“ paskelbė net 45 A. Dundzilos straipsnius. Jį domino labiausiai nepriklausomos Lietuvos valstybingumo raida, lietuvių tautos likimas, pergyventos istorinės dramos ir jų atspindžiai dabarties žmonių sąmonėje. Rašė tokiomis temomis, kurioms pagrindiniai žiniasklaidos kanalai daug dėmesio, juolab – gilesnio, neskiria.

Antaną ypač domino rezistencijos istorija. Ne vien Lietuvos, bet kitų Baltijos šalių. Jis rašė apie laisvės kovas ir kėlė rimtus klausimus tuo metu, kai kiti dar apie tai nedaug kalbėjo: „Partizanai – laisvės kovotojai ar karo nusikaltėliai?“ (1995.02.10). Parašė kelių straipsnių ciklą „Sukaktys, kurių neminė“ (1995.01.31; 02.03; 02.07; 02.14), išskeldamas svarbius rezistencijos istorijos epizodus, kurie nėra įsirežę į žmonių sąmonę, bet yra svarbios gairės Lietuvos kelyje į laisvę.

Rašė ir apie partizanus pokario Estijoje (1996.03.08), apie už Lietuvą žuvusį amerikiečių leitenantą Samuel J. Harris (1995.02.21). Pasakojo apie Holokausto muziejų Washingtone (1995.04.21), Lietuvai nusipelnusį amerikietį Lane Kirkland (1996.02.02), Baltistikos studijas JAV Vakaruose (1996.05.17).

A. Dundzilą domino Baltijos šalių saugumas ir jų pajėgumas pasitikti iššūkius. Jis sekė šalių ginkluotųjų pajėgų kūrimosi procesą, vertino raidą, matė jį dabartyje ir istorinėje perspektyvoje. Atitinkamai ir rašė: „Lietuvos, Latvijos ir Estijos karinės pajėgos amerikiečio kariškio akimis“ (1996.01.19), „Estijos generolas Aleksander Einseln“ (1996.01.26), „Istorija ir istorijos politizavimas“ (1995.07.28).

Paskelbė didelį, vertingą 6 straipsnių ciklą apie diplomata ir kandidata į Lietuvos prezidentus Stasį Lozoratį jaunesnįjį (1995.06.06; 06.09; 06.13; 06.27; 06.30; 07.04). Ieškojo panašumų ir skirtumų tarp Vasario 16-sios ir Kovo 11-osios (1995.03.10). Net mėgino žvelgti paradoksaliai į šias istorines datas: kas buvo Vasario 17-oji ir Kovo 12-oji? (1995.03.14).

St. Petersburge, FL, 2013 m. lapkričio 9 d. – A. Dundzila Salvador Dali muziejuje.

Autoriaus asmeninio albumo nuotraukos

Pagarbiai vertino 1941 m. birželio sukilimą, nagrinėjo jo politinius ir moralinius nuopelnus (1996.06.14), analizavo jį skaičių, įvykių, vardų šviesoje (1996.06.21), minėjo pasižymėjusius sukilime asmenis („Žaizdų irėžtas Vyčio kryžius. M. Naujokaičiui – 80“, 1995.09.12).

Nesvetimas Antanui buvo ir humoro jausmas. Parašė ne vieną straipsnį, pritaikytą balandžio 1-ajai ar kitai linksmesnei progai. Jo humoras buvo subtilus, turėjo angliško sąmojaus ypatybių („Tikėsit ar ne?“, 1995.03.31; „Kvailystės“, 1996.02.02; „Karikatūros spaudoje ir gyvenime“, 1996.04.19).

Man perėjus dirbti į kitą darbą, ryšys su Antanu nutrūko. Tiesiog kiekvienas buvom panirę į savus darbus. Pažintis atsinaujino 2012 m., kai viešėjau Amerikoje, pristatinėdamas dokumentinį filmą „Pavertųjų sukilimas“. Į filmo peržiūrą St. Peterburgo Lietuvos klubo namuose atvyko ir Antanas. Jis pagyrė mūsų darbą (prod. Saulius Bartkus, rež. Algis Kuzmickas), pasidžiaugė, kad sukilimo 70-metis buvo deramai pažymėtas.

Deja, daugiau pabendrauti sąlygų nebuvo. Grįžus į Vilnių, elektroniniu paštu pasikeitėme keletu lai-

kų, kol vėl susitikome 2013 m. lapkričio 9 d. tame pačiame St. Petersburge. Tiksliau, jis mane pasiėmė iš gretimo miestelio ir pakvietė praleisti dieną šiame puikiam Floridos mieste. Pagrindinis mūsų apsilankymo tikslas buvo Salvador Dali muziejus St. Petersburge. Antanas buvo geras S. Dali kūrybos žinovas ir mano puikus gidas tame muziejuje ir mieste.

Tai buvo savotiškas mūsų atsisveikinimas. Šiltas, draugiškas, nuoširdus. Tačiau jautėsi, kad Antanas nebėra tas energijos ir idėjų fontanas, kokį jį pažinojau iš laiškų ir straipsnių 1995–1996 metais. Sveikata man nesiskundė, tačiau galėjai justi tam tikrą filosofinę rimtį. Kažkokį sukaupimą, gal net ilgesingą žvilgsnį į pasaulį. Tai krito man į akis. Nemaniau, kad matomės paskutinį kartą. Bet taip atsitiko.

Lieka paminėti pagrindinius jo gyvenimo faktus. 1944 m. su tėvais pasitraukė į Vakarus. Mokėsi lietuvių gimnazijoje Vokietijoje. Baigė gimnaziją 1951 m. Čikagoje. 1951–1955 m. studijavo mechaninę inžineriją Ilinojaus universitete, įgijo bakalauro laipsnį. 1958 m. tapo Kalifornijos technologijos universiteto magistrui. Dėstė įvairius matematikos ir elektroninių skaičiavimo mašinų taikymo kursus Čikagos regiono universitetuose. Dalyvavo skautų veikloje, 1960–1963 m. jiems vadovavo. Veikė JAV Lietuvių Bendruomenėje, 1986–1987 m. vadovavo Washingtono apylinkėi. Gavęs JAV valdžios Fulbright stipendiją, 1981 m. rudenį tris mėnesius Vilniuje ir Rygoje skaitė paskaitas apie skaičiavimo mašinas.

1954–1955 m. žurnalo „Lituanus“ steigėjas, pirmojo kolektyvo vyr. redaktorius ir vienas iš vėlesnių redaktorių. Žurnalo „Mūsų Vytis“ redaktorius 1961 m. Lietuvių enciklopedijos bendradarbis, nuolatinis žurnalų „Skautų aidas“, „Mūsų Vytis“, „Aidai“, laikraščių „Draugas“, „Dirva“ autorius. Laimėjo keturis novelių konkursus. 1998 m. apdovanotas Lietuvių Bendruomenės žurnalistikos premija. Visus gautus premijų pinigus skyrė Lietuvoje atsikuriantiems skautams, Lietuvos pasiuntinybei Washingtone, bolševizmo aukoms Lietuvoje ir Alytaus Adolfo Ramanausko-Vanago gimnazijai.

V. Valiušaitis ir A. Dundzila vienoje iš St. Peterburgo kavinių.

Po Baltarusiją – M. K. Oginskio ir savos giminės takais

ANTANAS ŽILINSKAS

Visą vasarą ir rudenį Lietuvoje, Lenkijoje ir Baltarusijoje vyko renginiai, skirti pažymėti garsaus politiko, diplomato, kompozitoriaus M. K. Oginskio 250-osioms gimimo metinėms. Į šį renginių ciklą įsijungė ir Paežerių dvaras. Sūduvos (Suvalkijos) kultūros centras, bendradarbiaudamas su Lietuvos Dailės muziejumi, dvaro rūmuose eksponavo parodą, atskleidžiančią šios garsios asmenybės gyvenimo ir veiklos kelią.

Vilkaviškio krašto muziejaus istorikas Antanas Žilinskas, gavęs pakvietimą iš Baltarusijoje Zalesėje M. K. Oginskio dvare įkurto muziejaus, dalyvavo ne tik tarptautinėje konferencijoje, bet keliavo ir savos giminės takais.

M. K. Oginskis ir Paežeriai

Paežerių dvare skambėjo M. K. Oginskio ir Šopeno muzika, svečiavosi garsios XIX a. asmenybės, tačiau pats M. K. Oginskis, atrodo, nesilankė. Žinoma, kad jis iš pirmosios santuokos (1789 m.) su žmona Izabela Lasocka, turėjo du sūnus – Tada Antaną ir Pranciškų Ksaverą. Pastarasis turėjo tris dukras – Ameliją, Gabrielę Mariją ir Nataliją. Ši ir atitekdavo į Paežerius.

Garsusis politikas ir kompozitorius M. K. Oginskis gimė Lenkijoje, kur Guzovo dvare prabėgo laimingiausi vaikystės metai. Kūrybingiausias laikotarpis susijęs su Zalesės dvaru. Baltarusijos mokslininkai ir muziejininkai M. K. Oginskiui skiria ypatingą dėmesį, dažnai perdėtai savindamiesi jo nuopelnus. Tad vykdamas į Zalesę vykstančią tarptautinę konferenciją, parengiau pranešimą, kuriame pabrėžiau M. K. Oginskio giminės ištakas Kaišiadorių krašte, sūnų ir anūkų nuopelnus Žemaitijoje ir Užnemunėje (Veisiejai, A. Kirsna, Paežeriai).

Traukinys iš praeities

Rinkdamas medžiagą apie M. K. Oginskio anūkę Nataliją, lankiausi Veisiejuose, kur gyveno jos tėvai, bei Kapčiamiestyje. Ten M. K. Oginskio sūnus, Natalijos Gavronskienės tėvas slaugė 1831 m. sukilimo didvyrę Emiliją Pliaterytę.

Sena svajonė apsilankyti Zalesės dvare išsipildė gavus M. K. Oginskio sodybos-muziejaus direktorės kvietimą į tarptautinę konferenciją, kuri vyko M. K. Oginskio gimimo dieną, rugsėjo 25-ąją.

Susiruošiau keliauti traukiniu Kaliningradas-Sant-Peterburgas. Į šį traukinį Kybartuose išėdau kaip vienišas keleivis. Paskutinį kartą šio tipo traukiniu teko keliauti praėjusio amžiaus septintame dešimtmetyje. Tikėjau si išvysti daug naujovių, patogumų. Tačiau išvydau vaizdą, lyg būčiau laiko mašinos sugrąžintas į jaunystę.

Tas pats būrys keliautojų, sėdinčių ar gulinčių viršutinėse vagonų lentynose, tie patys valgiai (arbata, duona, kiaušiniai). Tik dabar maistą keleiviai išdėlioja ant popierinių servetėlių, o ne ant laikraščių. Nuobodžiaujanti jauna traukinio palydovė žiovaudama klaušėsi pagyvenusios rusės, važiuojančios iš Klaipėdos į Vitebską, pasakojimų apie sunkų gyvenimą Lietuvoje, mažas pensijas, didelius mokesčius ir kainas.

Viesėdamas Baltarusijoje taip pat girdėjau panašius pokalbius apie mažas pensijas, dideles kainas. Tik Lietuvoje neteko girdėti, kad pensininkai eitų į laukus rinkti kukurūzų burbuolių liekanų, kaip tai dar baltarusiai pensininkai. Mažame Zalesės miestelyje pensininkai augina ožkas ir ypač daug vištų ir triušių. Javų ar kukurūzų burbuolių liekanų savo auginti niams baltarusiai pensininkai renkasi tuščiuose po įvairių kolūkių laukuose. Mano giminaitis gydytojas, gaunantis tris milijonus rublių (150 eurų) pensijos, taip pat dirba ūkio darbus, augina triušius ir vištas, puoselėja gražų sodą.

Giminaičių glėbyje

Važiuodamas į M. K. Oginskio sodybą-muziejų turėjau dar vieną, asmeninę svajonę, aplankyti senelio kapą Voistomo miestelyje ir tėvo tėviškę Cieliakų kaimelyje. Taip jau sutapo, kad mano giminės iš tėvo pusės šaknys visai netoli nuo Oginskių sodybos. Mano pusseserės Marijos Ščiuravskajos sūnus gydytojas Francas, baigęs medicinos studijas, gavo paskyrimą ir atvyko į Zalesę. Ten vadovavo senelių namams, vėliau – ligoninei, kuri buvo įkurta M. K. Oginskio so-

Antanas Žilinskas prie savo senelio Adomo Hul kapo Voistono kapinėse.

Autoriaus asmenio archyvo nuotr.

dybos pastatuose.

Smorgonių geležinkelio stotyje vos išlipęs iš vagono patekau į giminaičių glėbį. Čia mane sutiko pusseserės sūnūs Janekas ir Francas. Netrukus svečiuojusi Janeko namuose. Jo žmona Teresė paruošė puikią vakarienę, o Janekas smalsavo geriau pažinti mane, vienintelį giminaitį, gyvenantį Lietuvoje. Mano tėvo brolio dukra Marija viena užaugino penkis vaikus: Francą, Česlovą, Janeką, Petrą ir Albiną. Jų tėvas Zigismundas, mano dėdė, mirė po karo 1946 metais. Palaidotas greta tėvo Adomo Voistomo kapinėse.

Ir vėl keistas sutapimas. Senelis Adamas palaidotas vos per keletą žingsnių nuo M. K. Oginskio sekretoriaus Leonardo Chodzkos kapo. Tą dieną, kai uždegiau žvakę ant senelio ir dėdės kapelių, mačiau padėtas gėles ir ant apgriuvusio L. Chodzkos kapo rūsio.

Lankydamas senas kapines iš giminaičio lūpų sužinojau, kad jie save įvardija lenkais, yra katalikai, kalba rusiškai-baltarusiškai. Teko susimąstyti, kokios gi tautos palikuonis aš esu.

Mano gidė Viktorija aprodydama Zalesę liūdnai teigia, kad miestelis lėtai miršta. Uždarytas vaikų darželis rodė savo tamsius išdaužtus langus. Be gyvybės ženklų ir sanatoriniam gydymui statytas pastatas.

Tačiau nustebino šviečiantis atkurtas M. K. Oginskio statytas rūmas, naujais baldais apstatyti kambariai, išraiškingos muziejinės ekspozicijos.

Buvo labai netikėta, kad konferencija vyko baltarusių kalba. Tarp pranešėjų buvau vienintelis lietuvis, be to, kalbėjau pats pirmasis. Sulaukiau ir Baltarusijos televizijos dėmesio. Trumpame interviu pasakojau apie M. K. Oginskio pagerbimą Žemaitijoje (Rietave ir Plungėje), Paežeriuose.

Zalesė ir Oginskis

Mykolas Kleopas Oginskis, perėmęs iš savo dėdės Pranciškaus Ksavero Zalesės dvarą, čia pastatė naujus rūmus. Jie nebuvo prabangūs. Gražiausias sodyboje buvo angliško stiliaus parkas, kuriame išsiskyrė romantiški paviljonai ir antikinės šventyklos.

„Šiaurės Atėnais“ Zalesę praminę amžininkai

M. K. Oginskio dvaro rūmai, Zalesėje.

čia atvykę sutikdavo M. K. Oginskį, kuris jiems surengdavo muzikinius vakarus ir iškylas prie Vilių upės.

M. K. Oginskio proprovaikaitis Andžėjus Zaluskis monografijoje apie savo garsųjį protėvį rašė, kad svečiams patiekiamas maistas buvo puikus. „Užtekdavo vieną kartą svečiui paminėti, kad kažkur Prancūzijoje jam patiko Strasburgo paštetas, kai po kelių dienų tas paštetas atsirasdavo Zalesėje ant stalo.“

Jau vykdamas į Zalesę žinojau daug su dvaru susijusių istorinių vietų. Parke buvo du didžiuliai akmenys, tai tikri paminklai. Vienas iš jų – su įrašu „Kosčiuskos šešėliams“, baltarusių restauruotas, o kitas, skirtas M. K. Oginskio mokytojui jaunystėje J. Roley, buvo dingęs ir vėl atrastas 1996 metais.

Buvo miela šiuos akmenis paliesti savo ranka. 1822 m. jaunas poetas Aleksandras Chodzka aprašė parką, kuriame buvo Amelijos šventykla, Emos gėlynas, Gulbių sala.

Nuo 1819 m. Oginskio sekretoriumi tapo Leonardas Chodzka. Jis palaidotas Voistomo miestelio kapinėse. Minint M. K. Oginskio jubiliejinį gimtadienį, sekretoriaus baltarusiai nepamiršo, L. Chodzkos kapo vietą pagerbė gėlių puokštėmis.

Baltarusijoje kapai labai skiriasi nuo lietuvių. Kuklesni paminklai paskendę žolėse. Ant naujai supiltų kapų – ryškių spalvų gėlių vainikai. Čia Voistomo kapinėse suradau dešimtis kapelių su mano giminės (iš tėvo pusės) pavardėmis. Keistas jausmas, kai surandi giminės kapus po daugelio metų. Nesistebiu, kai iš viso pasaulio į Vilkaviškį ieškodami giminės šaknų atvykusieji pravirksta prie kapo, menančio nors ir tolimą giminaitį.

Mirštantis kaimas mena skaudžias istorijas

Kaimai nyksta, nors gyvybę juose išlaikyti bando išlikę kolūkiai. Po tėvo gimtąjį kaimą vaikščiojau lyg po kapines. Ilga gatvė išsiskiria mėlyna spalva dažytais tvoromis, o mediniai rąstiniai nameliai – mėlynomis langinėmis. Po kiemelius vienur kitur vaikščioja šimtametės vienišos senolės. Šio kaimo gyventojus per Pirmąjį pasaulinį karą vokiečiai buvo iškėlę į Lietuvą. Cieliakų kaimas buvo apgyvendintas Pilviškių apylinkėse. Mano tėvas liko gyventi Parausių kaime, senelis grįžo į lenkų okupuotą kraštą.

Kaimo prieigose vokiečiai buvo įrengę gynybines prieigas. Išlikę bunkeriai mena prieš šimtmetį vykusio karo ženklus.

Lenkmetį išgyvenęs kaimas patyrė skaudžių nuostolių Antrojo pasaulinio karo metais. Kaimo senbuviai prisimena baltarusių partizanų plėšikavimus. Miškai ir pelkės, supusios Cieliakų kaimą, priglaudė įvairaus plauko perėjūnus. Čia slėpėsi buvę policininkai, kriminaliniai nusikaltėliai. Atėjus frontui, ši įvairialypė minia tapo Raudonosios Armijos dalimi ir buvo pasiūsta į fronto priešakines linijas.

Nors apie politiką nekalbėjome, tačiau supratau, kad inteligentija kritiškai vertino esantį režimą ir mato Baltarusiją Europos tautų bendrijoje.

Antanas Žilinskas – Vilkaviškio krašto muziejaus istorikas

Parengė Dainius Ruževičius

SPORTAS

Čikagoje besitreniruojančio kauniečio gebėjimai stebina

„15 min.“ tinklalapyje žurnalistė Karolina Stažytė rašė apie šešiolikmetį kaunietį Luką Laurinavičių, šiuo metu besimokantį Čikagoje ir trenerius stebinantį savo išskirtiniais sugebėjimais. Darbštuolis Lukas nori būti geriausias planetos futbolininkas. Pateikiame šio straipsnio santrauką.

Iš aktyvios bei sportiškos šeimos kilęs 192 cm ūgio bei 80 kg svorio, abiem kojomis puikiai smūgiuojantis, greitas ir šoklus Lukas pirmuosius žingsnius futbolo aikštelėje žengė būdamas septynerių. Po penkerių metų jis jau pravėrė Nacionalinės futbolo akademijos (NFA) duris, o dar po keletrių, kuomet jį pastebėjo ir po savo sparnu priglaudė lengvaatlečių mama ir tėčiu vadinamas prof. dr. Aleksas Stanislovaitis, su LSU komanda tapo Lietuvos studentų salės futbolo čempionu. Tuomet Lukui tebuvo penkiolika. Šiandien Lukas mokosi Čikagoje (JAV), garsiojo Prancūzijos „Paris Saint Germain“ (PSG) futbolo klubo akademijoje.

Prof. A. Stanislovaitis L. Laurinavičių apibūdina kaip futbolininką, turintį aukštą fizinių duomenų – jis iš kitų išsiskiria greičiu, jėga bei ištverme. Tai greitai progresuojanti būsimą Lietuvos futbolo žvaigždė. Profesorius apgailestauja, kad Lietuvoje vis dar nesugebama atsirinkti talentų ir juos ugdyti, todėl džiaugiasi, kad Lukas dabar yra tinkamoje vietoje, kur atsiskleis jo talentas.

Pokalbyje su žurnaliste vaikas pasakoja, kad jo šeima mėgo aktyvų laisvalaikį, tėvų dėka jis pamėgo gamtą, stiprybės sėmėsi iš Baltijos jūros, apie kurią tėtis pasakodavo kaip apie magišką vietą, iš jos mūsų protėviai sėmėsi jėgų. Lukas sako už viską pasaulyje myli futbolą ir jam atiduoda visas savo jėgas. „Noriu žaisti atraminio, gynybinės pozicijos saugu“, – tvirtina jis.

Pirmuosius žingsnius L. Laurinavičius žengė Kaune, Vytauto Vaškūno treniruotėse. Jis dėkingas treneriui už išugdytą darbštumą ir pareigingumą. Yra dalyvavęs turnyruose Prancūzijoje, Šveicarijoje, Slovakijoje, Baltarusijoje, Lenkijoje, Švedijoje. Ir visur su komanda iškovojo prizines vietas. Būdamas dvylikos buvo pakviestas į NFA (Nacionalinę futbolo asociaciją). Taip pat labai dėkingas profesoriumi docentui A. Stanislovaičiui, kuris vystė jį kaip atletą, įtraukęs į savo lengvosios atletikos programą. Lukui ši patirtis – neįkainojama. „Prisijungiau prie LSU (Lietuvos sporto universitetas) futbolo komandos, su kuria 2014 metais tapome Lietuvos studentų salės futbolo lygos čempionais. Treniruotės su universiteto komanda man dovanojo greito mąstymo aikštelėje, o pergalės skonis suteikė daugiau pasitikėjimo savimi. Esu labai dėkingas treneriams Mariui Bezykornovui ir Eisvinui Utyrai. Besitreniruodamas su atletais iš olimpinės rinktinės įgijau neapsakomai daug patirties“.

Luko svajonė: „Tapti geriausiu žaidėju pasaulyje. Be abejo, trokštu žaisti Lietuvos rinktinėje. Artimiausias tikslas – sėkmingai baigti dešimtą klasę. Tobulėti dar tik pradėdau. Futbolas man – tai aš. Tai viskas, ką aš turiu ir apie ką svajoju“. Jaunasis talentas sako, kad stebėdamas aukščiausio lygio žaidėjus, jis stengiasi iš kiekvieno kažko išmokyti ir pritaikyti savo žaidime. Jam geras futbolininkas yra tas, kuris pasirengęs dėl šio žaidimo paaukoti viską, kad tik diena iš dienos taptų geresniu žaidėju.

Į žurnalistės klausimą, kaip atsidūrė JAV, Lukas papasakojo: „Dažnai atlikdavau įvairius bandymus, kurių rezultatai, palyginus juos su pasauliniais vienmečių rezultatais, viršydavo visas normas. Prieš pat išvažiuodamas į Čikagą atlikau paskutiniuosius testavimus su profesoriumi. 30 m bėgimas iš vietos – 3,79 sekundės, Abalachovo (su rankų mostu) šuolis į viršų – 65,5 cm, 30 m bėgimas išibėgėjus – 3,21 sekundės. Kartu su tėčiu nusprendėme mano duomenis nusiųsti į kelias futbolo akademijas Čikagoje, iš kurių sulaukėme kvietimų į peržiūras. Taip viskas ir prasidėjo. Čikagoje rezultatai buvo dar geresni: 30 m bėgimas iš vietos – 3,75 sekundės, Abalachovo šuolis – 68 cm, plaučių tūris – 7,6 litro. Per minutę prakvėpuoju 240 litrų deguonies. Tik atke-

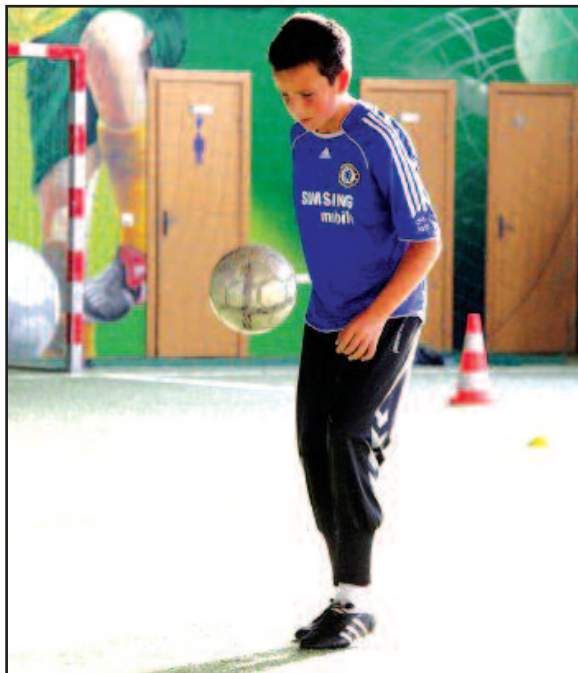

Šiandien Lukas savąjį talentą vysto Čikagoje, garsiojo Prancūzijos „Paris Saint Germain“ (PSG) futbolo klubo akademijoje.

Lukas Laurinavičius ir profesorius docentas Aleksas Stanislovaitis

Luko Laurinavičiaus asmeninio albumo nuotraukos

Lukas Laurinavičius LFF kamuolio žongliravimo turnyre. Valdo Knyzelio nuotr.

liavęs į „Chicago Magic PSG“ komandą, išsiskyrė greičiu ir dideliu ūgiu (prisidėjo ir tikslus mušimas galva). Toliau laikiausi savo plano ir griežto režimo, rezultatai tik augo“.

O kodėl vaikas pasirinko Čikagą, suprasti nesunku – šią mokyklą baigė ir šiuo metu trečiame kurse sėkmingai studijuoja jo brolis Algirdas. Jis padėjo įgyvendinti svajonę ir Lukui – mokytis ir žaisti futbolą JAV. Čikagoje Lukas – jau pusmetį. Jam patinka šis miestas. Išvykti iš namų nebuvo sunku, nes turėjo tikslą, tik labai trūksta šeimos, Kauno pilies, prie kurios daug valandų praleisdamas besitreniruodamas ir gaudamas įkvėpimo iš senovės lietuvių tvirtybės, ir, žinoma, mamos virtuvės.

Lukas jau dalyvavo septyniuose peržiūrose, dabar treniruojasi ir žaidžia „Chicago Magic“ elitinėje U-17 komandoje, kuri priklauso PSG akademijai. Jis iš kitų išsiskiria greičiu ir stipriais smūgiais abiem kojomis, taip pat smūgiais galva. Lukas sako, kad Čikagoje futbolas yra aukšto lygio, o treneriai yra susirinkę iš viso pasaulio, todėl jis turi visas sąlygas sparčiai tobulėti.

„Man tik trūksta žaidybinės patirties, bet čia turiu galimybę žaisti daug rungtynių prieš pajėgias komandas. Mušu įvarčius, tarp kurių – ir ne vienas įvartis pasiektas smūgiuojant kamuoli galva. Sausį buvau pakviestas į Saint Louis universiteto peržiūrą, kurioje buvau jauniausias žaidėjas iš 60-ties bandžiusių ten laimėti. Išgirdau daug šiltų žodžių ir gavau labai vertingą patarimą, kad svarbiausia Amerikoje – mokslai“, – sako Lukas.

Luko nuomonė apie amerikietišką mokyklą: „Čia mokytojai stengiasi žinias perteikti kiek žaismingesniais būdais nei Lietuvoje. Mokykloje naudojamos kompiuteriais vietoje knygų. Mokslai sekasi solidžiai, prie jų praleidžiu didelę dalį savojo laiko. Sporto mokyklose lygis – itin aukštas. Sportas yra pagrindinė ir įdomiausia pokalbių tema. Pokalbiai apie amerikietišką bei europietišką futbolą, krepšinį, beisbolą bei lengvąją atletiką – kasdienė mokyklos dalis“.

Lukas dėkingas savo broliui, su kuriuo kartu gyvena ir kuris jį vežioja į treniruotes, imasi į keliones. Sutinka Čikagoje ir kitų lietuvių. Pabendrauja. Keliasi 6 valandą ryto. Mitybos ir poilsio režimo laikosi labai griežtai. Miegoti (ir savaitgaliais) visada eina 10 valandą vakaro. Maistą ruošiasi pats. Tai jau tapo vienu iš jo pomėgių. Šiuo metu dar lanko vairavimo kursus. Savo gyvenimą jis norėtų siekti su futbolu. Kur gyvens, jam nėra svarbu, kad tik būtų futbolas. O į Lietuvą tikrai planuoja grįžti. Svajoja Lietuvą išvysti pirmajame FIFA dešimtu-ke.

„Mes dar parodysimė pasauliui ką galime!“, – sako Lukas Laurinavičius.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Konsulinės paslaugos Denveryje

Vilnius (URM info) – Š. m. balandžio 8–10 dienomis Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje bendradarbiaudamas su Colorado Lietuvių Bendruomenės Valdyba rengia konsulinio pareigūno išvykstatamąją misiją į Denverį, Colorado valstiją.

Konsulinės paslaugos bus teikiamos balandžio 8–10 d. adresu 4189 W 97th Ct., Westminster, CO 80031.

Konsulinės misijos metu bus priimami prašymai dėl pasų ir asmens tapatybės kortelių keitimo ir išdavimo, asmens grįžimo pažymėjimų, užsienyje registruotų civilinės būklės aktų (vaikų gimimo, santuokos, ištuokos) įtraukimo į apskaitą Lietuvoje, gyvenamosios vietos deklaravimo, Lietuvos Respublikos pilietybės, konsulinės re-

gistracijos. Taip pat Lietuvos Respublikos piliečiams bus atliekami notariniai veiksmai.

Užsiregistruoti konsulinių paslaugų gavimui ir dėl išsamesnės informacijos prašome rašyti į Lietuvos Respublikos generalinį konsulatą Čikagoje el. paštu kons.cikaga@urm.lt arba skambinti tel. (312) 397 0382. Išankstinė registracija būtina.

Detalią informaciją apie konsulines paslaugas, dokumentų sąrašus ir išsamią informaciją, kurią būtina žinoti kreipiantis dėl konsulinių paslaugų, rasite Lietuvos Respublikos generalinio konsulato Čikagoje internetinėje svetainėje, skiltyje „Konsulinė informacija”.

Lietuvos Sąjūdis išrinko pirmininką

Vilnius (LRT.lt) – Vasario 20 d. Vilniuje rengtame XV-ajame Lietuvos Sąjūdžio suvažiavime organizacijos pirmininku perrinktas iki šiol jam vadovavęs Vidmantas Žilius.

Be jo buvo svarstyta dar viena kandidatūra. V. Žilius prieš balsavimą pabrėžė, kad pagrindiniai Sąjūdžio tikslai – puoselėti šalies valstybingumą, išsaugoti istorinę atmintį bei dar labiau suartinti Lietuvą su Vakarais.

Buvęs Sąjūdžio pirmininkas, Lietuvos Aukščiausiosios tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininkas Vytautas

Landsbergis sako, kad Sąjūdžio buvimas reikalingas ir šiandien.

„Šiandien mes atėjome į tą laikotarpį, kada Lietuvos išlikimas yra vėl labai aktualus klausimas todėl, kad pasaulis yra pilnas agresijos, kerštavimo, ir mažesnėms tautoms, ypač toms, kurios yra didžiųjų ir agresyviųjų taikiny, tai yra pavojingas, sunkus laikotarpis. <...> Lietuvos Sąjūdis kaip tik buvo vienijanti ir telkianti jėga. Norėčiau, kad jis vėl imtųsi to vaidmens. Tai yra Sąjūdžio pašaukimas”, – sakė V. Landsbergis.

Vilniuje lankėsi Palestinos atstovai

Vilnius (ELTA) – Vasario 18–19 dienomis Lietuvoje lankėsi Palestinos viceministrės Europos reikalams Amal Jadou vadovaujama delegacija. Buvo surengtos Lietuvos ir Palestinos užsienio reikalų ministerijų politinės konsultacijos, kuriose aptartos perspektyvos stiprinti bendradarbiavimą politikos, ekonomikos, žemės ūkio, švietimo, turizmo ir kultūros srityse, saugumo padėtis Artimųjų Rytų regione bei Izraelio ir Palestinos konfliktas.

A. Jadou taip pat susitiko su už-

sienio reikalų ministru Linu Linkevičiumi. Ministras domėjosi padėtimi Palestinoje, Izraelio ir Palestinos konflikto sureguliuavimo perspektyvomis. Palestinos viceministrė ragino Lietuvą ir Europos Sąjungą paremti Prancūzijos iniciatyvą surengti taikos konferenciją 2016 m.

Lietuva nėra užmezgusi diplomatinių santykių su Palestina, tačiau palaiko dvišalius ryšius su Palestinos diplomatais. Lietuva pasisako už dviejų valstybių sprendimą, pasiektą derybų su Izraeliu keliu.

Lukiškių aikštę atnaujins dar šiemet

Vilnius („Draugo” info) – Vilniaus miesto savivaldybės skelbtą konkursą Lukiškių aikštei Vilniuje tvarkyti laimėjo trys įmonės. Beveik 2,1 mln. eurų vertės konkursą laimėjo mažiausią kainą pasiūliusios įmonių grupė.

Pasirašius sutartį, bendrovės turės parengti techninį projektą, prižiūrėti ir vykdyti aikštės sutvarkymo darbus. Aikštėje turės būti įrengtas 5 tūkst. kvadratinį metrų kietos dangos plotas, numatyta vieta paminklui ir memorialinei vietai kovotojų už Lietuvos laisvę atminimui įamžinti.

Planuojama, kad dabartiniai aikštės šviestuvai ir suoliukai liks aikštėje. Ketinama įrengti ir naujus šviestuvus, suoliukus bei šiukšlių dėžes, vaizdo stebėjimo kameras, vietas elektros prijungimui renginių metu, bus tvarkomos per 280 aikštėje augančių liepos.

Tokia Lukiškių aikštė netrukus bus tik prisiminimuose. Laimikis.lt nuotr.

Sutvarkyti Lukiškių aikštę numatyta Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimo plane.

Aikštę ketinama sutvarkyti dar šiemet, o paminklą, kuris stovėtų Lukiškių aikštėje, ketinama sukurti ir pastatyti 2018 metais. Ji, pasak savivaldybės dar šiemet įgaus „demokratišką ir miestiečių kasdienai bei šventėms pritaikytą pavidalą”.

D. Trump savo priešininke laiko H. Clinton

Washingtonas (Alfa.lt) – Respublikonų partijos kandidatas į prezidento postą Donald Trump mano, kad galutinėje kovoje dėl prezidento posto jam teks susikauti su Demokratų partijos kandidate Hillary Clinton.

D. Trump didelio palaikymo tikišis sulaukti iš afroamerikiečių. „58 proc. jaunų afroamerikiečių neturi darbo. Jauniems afroamerikiečiams sekasi daug blogiau nei baltaodžiams (...)”, – sakė jis.

Vasario 21 d. pirminius rinkimus South Carolina laimėjo D. Trump ir H. Clinton. Po rinkimų iš kovos dėl pre-

D. Trump savo pagrindine priešininke laiko H. Clinton. ELTA nuotr.

zidento posto pasitraukė respublikonas Jeb Bush.

Vokietijos ir Prancūzijos ministrai lankysis Ukrainoje

Berlynas (ELTA) – Vokietijos užsienio reikalų ministras Frank-Walter Steinmeier ir jo kolega, Prancūzijos užsienio reikalų ministras Jean-Marc Ayrault planuoja bendrą vizitą į Kijevą, kad paragintų Ukrainoje besikivirčijančius politikus tęsti reformas.

Šiuo metu Ukrainoje vyksta dideli politiniai neramumai. Šalies valdančioji koalicija prarado daugumą par-

lamente.

Vokietijos užsienio reikalų atstovas sakė, kad Vokietijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrai susitiks su Ukrainos prezidentu Petro Porošenko ir atsistatydinusiais ministrais, tarp jų bus ir lietuvis Aidas Abromavičius. F.-W. Steinmeier ir J. M. Ayrault sako, kad negalima leisti trukdyti pastangoms įgyvendinti reformas.

Daugėja britų, norinčių likti ES

Londonas (Diena.lt) – Po Briuselyje pasiekto susitarimo daugiau britų pasisako už savo šalies pasilikimą Europos Sąjungoje. Apklausos duomenimis, ES šalininkų šiuo metu yra 15 proc. daugiau nei priešininkų. 48 proc. britų nurodė esą už tai, kad

Jungtinė Karalystė liktų Bendrijoje. 33 proc. pasisako prieš. Tiesa, 19 proc. teigė dar nėra apsisprendę.

Tai buvo pirmoji apklausa, atlikta po ES viršūnių susitikimo, kuriame britų premjerui David Cameron pavyko susitarti dėl reformų paketo.

Rusija siekia destabilizuoti Vokietiją

Berlynas (Tv3.lt) – Vokietijos žiniasklaida pranešė, kad šalies vyriausybė kreipėsi į žvalgybos tarnybas, prašydama ištirti, ar Rusija vykdo propagandą Vokietijoje.

Anot dienraščio „Sueddeutsche Zeitung” ir viešojo transliuotojo WDR, vyriausybė mano, kad Rusijos žiniasklaida skleidžia klaidingą informaciją ir siekia destabilizuoti Vokietiją.

Vyriausybės atstovė Christiane Wirtz atsisakė patvirtinti tokią informaciją, sakydama, kad žvalgybinė in-

formacija yra nekomentuojama. Tačiau ji taip pat sakė, kad Vokietija pastebi „tendencingu” Rusijos žiniasklaidos pranešimus apie Ukrainą ir migrantų krizę.

C. Wirtz priminė Rusijos žiniasklaidos pranešimus apie įtariamai migrantų išprievartautą trylikametę. Vėliau policija pranešė, kad kaltinimai buvo melagingi. Vyriausybės atstovės teigimu, nėra jokių įkalčių, kad Rusijos žiniasklaida pažeidė Vokietijos įstatymus ir Konstitucijos saugomą teisę į kalbos laisvę.

„Eurovizijoje” – daina apie Krymo totorius

Kijevas („Draugo” info) – Ukrainai didžiausiame ir populiariausiame konkurse „Eurovizijoje” atstovaus 32 metų dainininkė Jamala, atliekanti dainą „1944”, pasakojančią apie Krymo totorių deportaciją.

Jamala nugalėjo „Eurovizijos” nacionalinėje atrankoje. Finaliniame balsavime dalyvavo daugiau kaip 300 tūkstančių žmonių. Tai – „Eurovizijos” atrankos etapo Ukrainoje rekordas.

Jamala gimė Krymo totoriaus ir

armėnės šeimoje. Pasak dainininkės, sukurti dainą „1944” ją įkvėpė prose- nelės pasakojimai.

„Eurovizijos” dainų konkurso finalas vyks Stokholme gegužės mėnesį. Kas Lietuvai atstovaus – paaiškės už poros savaitių, kai baigsis atrankos nacionalinė atranka.

Jamala dainą „1944” galima paklausti: <https://www.youtube.com/watch?v=HtPHKrvlCVw&feature=youtu.be>

Džiaugsmas užsidegus pabėgėlių prieglaudai

Berlynas (ELTA) – Vokietijos Bauceno mieste užsiliėpsnojus pastatui, kuriame ketinta įkurdinti pabėgėlius, aplinkiniai neslėpė džiaugsmo. Kai kurie jų net trukdė gesinti liepsnas.

Policijos duomenimis, praėjusį savaitgalį kilus gaisrui įvykio vietoje susirinko 20–30 žmonių. Žiopliai „neslėpė džiaugsmo” ir „paniekinamų

pastabų”, sakė policijos atstovas. Per incidentą niekas nenukentėjo.

Pastatas pastaruoju metu buvo naudojamas kaip viešbutis, o dabar rekonstruojamas.

Saksonijos ministras pirmininkas Stanislaw Tillich ir vidaus reikalų ministras Markus Ulbig pasmerkė gaisrą susirinkusių stebėti žmonių elgesį.

VERSLO NAUJIENOS

Kodėl geri darbuotojai palieka sėkmingas įmones?

Kai prieš keletą metų Tadas paliko aukštas pareigas gerai žinomoje ir vertinamoje įmonėje ir išėjo, kaip sakoma, į niekur, daugelis pažįstamų ir verslo partnerių stebėjosi. Ko jam trūko? Tik keletą artimiausių draugų šis jo sprendimas nenustebino. Jis niekada nesi-skundė darbu, tačiau po truputį blėso jo entuziazmas.

Gerai darbuotojai, demonstruojantys išpuilingus rezultatus, ne taip jau retai palieka mėgstamas pareigas sėkmingose įmonėse. Kaip klestinčioms kompanijoms išsaugoti vertingiausius darbuotojus?

Svarbu suvokti, jog geri darbuotojai sėkmingų įmonių dažniausiai nepalieka staiga. Motyvacijos mažėjimas ir nusivylimo augimas – tai lėtas ir sunkiai pastebimas procesas. Kaip tik todėl priemonių išsaugoti vertingiausius savo darbuotojus darbdaviai turėtų imtis iš anksto. Daugeliui atsistatydinimo atvejų yra būdinga viena taisyklė: darbuotojai palieka ne įmonę, o savo tiesioginį vadovą. Pirmasis patarimas rezultatyvius darbuotojus išsaugoti norinčiam darbdaviui: pasirūpinkite, jog komandoms vadovaujantys darbuotojai sugebėtų pastebėti ir įvertinti talentus.

Pamirškite apie lygybę. Aukštus rezultatus demonstruojantys darbuotojai paprastai yra labai atsidavę ir darbui skiria itin daug laiko. Jiems svarbu pasiekti tikslą ir jausti prasmę. Tokiems darbuotojams svarbu žinoti, kad jų pastangos nėra bevaisės ar nepastebimos. Todėl baisiausia, kas gali nutikti ambicingam karjeristui, tai vienodas visų vertinimas.

Metinio veiklos vertinimo metu vadovai, norėdami išlaikyti visus pavaldinius patenkintus, juos visus įvertina vienodai. Tai matydami, sėkmingiausi ir uoliausi darbuotojai supranta, kad nepriklausomai nuo to, kiek viršvalandžių jie praleis prie kompiuterio ar kiek papildomų pajamų atneš įmonei, vadovui jie bus tokie pat svarbūs, kaip ir jų tingūs ar mažiau talentingi kolegos. Toks vadovo elgesys – užtikrintas kelias į nutrauktą pelningą darbo sutartį.

Vertinkite objektyviai: skatinkite ir bauskite. Darbuotojų vertinimas – sudėtinga ir plati tema. Visgi įmonės dažniau susiduria su problemomis dėl vertinimo stokos, nei dėl pertekliaus. Darbdaviai turėtų užtikrinti, jog padalinių vadovai ar kiti vadovaujantys pareigas užimantys darbuotojai nuolat vertintų savo pavaldinių darbą ir garantuotų jiems dažną grįžtamąjį ryšį. Paprastai vadovai yra linkę išsakyti tik kritiką, o pagyrimus

Kodėl geras įmones palieka geriausi darbuotojai? ekonomika.tv3.lt nuotr.

nutylėti. Tai – itin dažna priežastis sėkmingiems ir gero įvertinimo nusipelniusiems darbuotojams imti žvalgytis galimybių kitur.

Dažnai pasitaiko kuomet vadovai pernelyg atlaidžiai vertina pras-tai dirbančius pavaldinius. Aplinkoje, kurioje toleruojami skurdūs darbo rezultatai, motyvaciją stengtis greitai praranda ir geri darbuotojai.

Taigi, darbdaviams itin svarbu investuoti daug laiko ir pastangų, užtikrinant, kad vadovai aktyviai, racionaliai ir aiškiai vertintų darbuotojus pagal jų sukuriamus rezultatus.

Rodykite savo komandai tikslą. Vadovai linkę išdalinti savo pavaldiniams konkrečias užduotis ir diskutuoti tik apie jas. Ne be reikalo: aiškus darbų pasidalijimas ir savo funkcijų žinojimas daugelyje situacijų užtikrina didesnę produktyvumą. Tačiau tai negalioja itin vertingiems darbuotojams: paaukodami visas turimas jėgas darbui, jie nori jaustis bendro tikslo dalimi, dalyvauti priimant sprendimus ir aiškiai matyti, dėl ko taip stengiasi. Vadovo mėginimas perspektyvų darbuotoją paversti tiesiog „sraigtelium“ labai greitai pastūmės jį palikti įmonę.

Atsipalaiduokite. Ir leiskite atsipalaiduoti aplinkiniams. Talentingi žmonės trokšta laisvės. Perteklinės taisyklės juos gniuždo, sunkus darbas be žmogiško ryšio, galimybės pabendrauti ar papramogauti, atima ir norą stengtis. Geras vadovas turi itin daug dėmesio skirti savo komandai įkvėpti, skatinti ir motyvuoti. Jausdami nuosirdų rūpestį ir draugiškumą, galėdami tobulėti, augti ir daryti tai, kas džiugina, darbuotojai kur kas mieliau ilgas valandas leis darbe ir skirs jėgas geresnio rezultato užtikrinimui.

Darbuotojų kaita – natūralus ir neišvengiamas procesas, su kuriuo susiduria net ir itin daug dėmesio geriausiems savo specialistams skiriančios įmonės. Tačiau nuolat mažėjant žmogiškiesiems ištekliams, pelningų darbuotojų išlaikymas tampa vis aktualesne problema daugeliui įmonių, tad, norint laimėti šioje konkurencinėje kovoje, į tinkamą vadovų parengimą investuoti reikėtų nedelsiant.

Airida Zavadsė. Ekonomika.lt

Kas daugiausia perka prabangos prekių?

Kinijos gyventojai praėjusiais metais išleido 116,8 mlrd. USD prabangos prekėms. Tai sudaro 46 proc. pasaulio išlaidų tokiems pirkiniams.

Tokie duomenys buvo gauti sudėjus 20 000 prabangos prekių gamintojų pajamas ir iš jų išskaičiuojant kinų išlaidas šiems produktams. Į juos buvo įtraukti firminiai odos gaminiai, kosmetika ir elektronika.

Kinijos vyriausybė skelbia, kad apie 12 mln. jos gyventojų, apie 1 proc. visos populiacijos, praėjusiais metais buvo išvykę į užsienį ir jų išlaidos tuo metu sudarė 12 proc. visų atostogų metu paliekamų pinigų.

Didelė dalis kinų prabangos prekes yra linkę pirkti užsienyje, nes jų šalyje šios yra gerokai brangesnės dėl importo mokesčių. Tarptautinės prekybos

rūmai skaičiuoja, kad praėjusiais metais aukščiausios kokybės prekės Kinijoje buvo 68 proc. brangesnės nei JAV ir Europoje.

Tokie kainų skirtumai brangių prekių gamintojus verčia trauktis iš dydžiu patrauklios rinkos. 2015 m. parduotuves čia uždarė mados namai „Louis Vuitton“, per pastaruosius porą metų buvo uždaryta dalis tokių prekių ženklų kaip „Burberry“, „Armani“ ir „Prada“ parduotuvių.

Tačiau kai kurios bendrovės rinkoje demonstruoja užsispyrimą. Pavyzdžiui, itin agresyvią plėtrą vykdo technologijų bendrovė „Apple“, kuri iki metų vidurio čia planuoja turėti 40 parduotuvių.

Darius Verseckas, „Verslo žinios“

Išmanusis telefonas už 7 USD

Indijos bendrovė sukrės pasaulio telefonų rinką.

Forbes.com nuotr.

Indijos bendrovė ruošiasi pristatyti išmanųjį telefoną, kuris, anot gamintojų, bus pigiausias pasaulyje.

Bendrovė „Ringing Bells“ sako, kad jos telefonas „Freedom 251“ kainuos mažiau nei 500 rupijų (7,3 USD).

O Indijos žiniasklaida praneša, kad telefonas kainuosiąs dar mažiau – 251 rupiją (3,67 USD).

Teigiama, kad telefonas turės 8 GB talpą bei priekinę ir užpakalinę vaizdo kameras.

Vos prieš kelis mėnesius įsikūrusi „Ringing Bells“ bendrovė kol kas importuoja telefonų dalis iš užsienio, o surenka jas Indijoje.

Indija yra antra didžiausia mobiliųjų telefonų rinka pasaulyje ir turi 1 mlrd. vartotojų.

Daugiausia rinkoje dominuoja žemos klasės pigūs telefonai.

„Verslo žinios“

Dvigubins baudas už savavališkas statybas

Prezidentė Dalia Grybauskaitė siūlys dvigubai didinti baudas už savavališkas statybas ir griežčiau reglamentuoti Statybų inspekcijos nurodymų vykdymą. Tą numatančias įstatymų pataisas rengiamasi teikti Seimui pavasario sesijoje.

„Siūloma dvigubai didinti baudas

už savavališkas statybas ir jų įteisinimą. Šiuo metu už savavališką ypatingo statinio, pavyzdžiui, daugiabučio, statybą maksimali bauda yra 14,5 tūkst. eurų, tai siūloma ją nustatyti 30 tūkst. eurų“, – sakė Prezidentės patarėja Gabija Gri-gaitė.

ELTA

Mėnesinė alga – ketvirtis milijono eurų

Didžiausias mėnesio atlyginimas Lietuvoje praėjusiais metais siekė 250 tūkst. eurų ant popieriaus. O kelios dešimtys lietuvių dirba už keliasdešimt tūkstančių eurų per mėnesį.

Praėjusiais metais Lietuvoje į rankas apie du šimtai žmonių bent vieną mėnesį gavo algą, siekiančią keliasdešimt tūkstančių eurų. Absoliutus rekordas – 190 tūkst. eurų į rankas per mėnesį.

Pranešama, kad didžiausias algas dažniausiai gauna tarptautinėse IT,

farmacijos, finansų ir kitų sričių kompanijose dirbantys lietuviai, kurie milijoniškus pinigus gauna už prisiimamą atsakomybę.

Teigiama, kad 1 500 eurų mėnesinis atlyginimas yra ta riba, kurią peržengus žmogus sumoka daugiau mokesčių, tačiau negali tikėtis didesnės naudos pačiam sau. Pinigai tokiu atveju jam negrįžta nei per sveikatos paslaugas, nei gaunant didesnę pensiją.

TV3

Euro ir kitų valiutų santykiai (2016 metų vasario 23 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,89 €
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,62 €
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,64 €
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,28 €
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,58€

SVEIKATA

Palengvinkime galvos skausmą

GYD. ONA RADZEVIČIENĖ

Nesvarbu, koks skausmas jus kamuotų – pastovus ar atsitiktinis, nedidelis ar smarkus, įtampos sukeltas maudimas ar iš rikiuotės išvedanti migrena, įmanoma jį palengvinti.

Kiekvienais metais 45 milijonai amerikiečių ieško būdų galvos skausmui gydyti. Dar daugiau kenčia tylėdami. Moterys ypač jautrios galvos skausmui. 90 proc. iš mūsų nors kartą gyvenime jautė silpną galvos maudulį, o stiprius migrenos priepuolius moterys patiria net 3 kartus dažniau nei vyrai. Šiame straipsnyje aptarsime pirminius galvos skausmus, kurie pasireiškia patys savaime ir nėra susiję su jokių kitų susirgimų. Šie galvos skausmai sukelia nepatogumų, apsunkina bei pablogina gyvenimo kokybę, tačiau nekelia grėsmės gyvybei. Du trečdaliai žmonių, kuriems pasireiškia šio pobūdžio skausmai, niekada nesikreipė į gydytoją. Šie patarimai gali padėti kenčiant galvos skausmą retkarčiais ar nuolatos.

Nusistatykite galvos skausmo rūšį

Išsiaiškinti, kokią galvos skausmą patiriate – svarbiausias žingsnis siekiant išgyjimo. Jei kada jautėtės taip, tarytum galva būtų spaudžiama replėmis, susidūrėte su dažniausiai pasitaikančia rūšimi – įtampos galvos skausmu. Tai spaudimas, galintis užsitęsti nuo pusvalandžio iki savaitės. Skauda, bet dažniausiai ne taip smarkiai, kad trukdytų rūpintis kasdieniais reikalais. Kas jį sukelia, tiksliai nėra nustatyta, tačiau vyrauja nuomonė, kad priežastis yra per didelis veido, skalpo bei kaklo raumenų įtępimas.

Tuo tarpu migrena yra ypatingas skausmas. Pradžioje atsiranda pulsuojantis, vienpusis skausmas, kuris vėliau apima visą galvą. Migreną kenčiantys patiria tokį stiprų skausmą, kad bet kokie judesiai pasidaro nepakeliami. Be skausmo sergantieji migrena gali jausti šleikštulį, būti nepaprastai jautrūs šviesai ir garsui, patirti regėjimo sutrikimų ar priepuolių, kurių metu mato banguotas linijas, mirkčiojančias šviesas ar aklinus taškus. Priepuoliai gali trukti ilgiau nei kelias dienas. Manoma, kad migreniniai galvos skausmai atsiranda dėl kraujagyslių išsiplėtimo.

Sekite savo skausmą

Tiksliai nustatyti tvinkčiojančio pobūdžio galvos skausmo priežastį nėra lengva. Todėl žinovai siūlo sudaryti vieno ar dviejų mėnesių skausmo dienoraštį. Pasižymėkite dienas ir valandas, kai skauda galvą. Nepamirškite pažymėti ir skausmo intensyvumo, trukmės, vietos, skausmo pobūdžio, streso lygio ir vartojamų vaistų. Atkreipkite dėmesį ne vien į didesnius skausmus. „Kiekvienas skausmas yra svarbus – net ir nedidelis“, – sako medicinos daktarė, Galvos skausmo ir neurologijos centro Manhattane, New Yorke, direktorė Audrey Halpern. Parodykite dienoraštį savo daktarui, tai padės nustatyti galvos skausmo ir migrenos priežastį.

Atidžiai stebėkite maistą

Nors kai kurie produktai, tokie kaip rūkyta mėsa, fermentiniai sūriai, kava, vynas dažnai siejami su migrenos priepuoliais, žinovai teigia, kad maistas retai būna vienintelė galvos skausmo priežastis. „Dažnai maistas tampa skausmo sukėlėju tik tada, kada jaudiniesi dėl atleidimo iš darbo, tėvai nuolat klausinėja, kada atvažiuosi į aplankyti ar kai tavo sergantis mažylis neleido visą naktį miegoti. Tada priešpiečiams suvalgai dešrainį, ir tavo galva plyš-

ta iš skausmo“, – sako daktarė Halpern. Vis dėlto ribokite galimų skausmo sukėlėjų vartojimą, pavyzdžiui, gėrimų su kofeinu ar dirbtiniais saldikliais, citrusinių vaisių, mielinės duonos ir maisto, kuriame gausu maisto papildų – natrio glutamatų. Taip pat patariama vartoti mažiau riebalų turinčio maisto. Laikantis šių patarimų gerokai suretėja skausmo priepuoliai ir sumažėja jų stiprumas.

Suraskite sveiką įtampos atsikratymo būdą

Beveik visos moterys (97 proc.), dalyvavusios 2014 m. „Journal of Clinical Sleep Medicine“ tyrime, dėl įtampos galvos skausmų, atsirandančių dėl skalpo ir kaklo raumenų susitraukimo, kaltino įtampą (miegojimas nepatogioje padėtyje ir ilgas sėdėjimas prie kompiuterio yra pagrindiniai kaltininkai). Niekas nuostabaus, kad įtampa būna ir migrenos priežastis. Išsilaisvinkite nuo jos ir sumažinkite galvos skausmą kiekvieną dieną, atlikdami atpalaiduojančius pratimus, giliai kvėpuodami, užsiiminėdami joga ar kita fizine veikla.

Sumažinkite hormonų svyravimus

„Į migreną linkusios moterys priepuolius dažniausiai patiria menstruacijų metu, o skausmas būna itin stiprus“, – teigia medicinos daktarė, Boston University galvos skausmo skyriaus vadovė Elizabeth Loder. Kadangi dažniausiai kaltas būna sumažėjęs estrogeno kiekis, padėti gali šio hormono turinčios tabletės, skirtos nėštumui reguliuoti. Jei tai nepadeda, bandykite gerti kasdien po 360 mg magnio preparatų. Pradėkite gerti 15-ąją menstruacijų ciklo dieną ir baikite joms prasidėjus.

Nevartokite per daug skausmą malšinančių vaistų

Nuolatinis vaistų nuo skausmo vartojimas gali padažninti galvos skausmus. „Nesaikingas vaistų, parduodamų tiek su receptu, tiek be recepto, vartojimas gali sutrikdyti smegenyse esančių skausmo katalizatorių veikimą“, – aiškina daktarė Halpern. Kelias savaites nevartoti vaistų gali būti sudėtinga, todėl reikėtų pasitarti su gydytoju dėl kitokio gydymo. Gera žinia, kad 45 proc. dalyvavusių tyrime pranešę patiriantys mažiau galvos skausmų po to, kai sumažėjo priklausomybė nuo skausmą malšinančių pi-

Miegokite nei per mažai, nei per daug

Jei jūsų galva tvinkčioja po naktinėjimo ar per ilgo miegojimo rytą, greičiausiai kenčiate nuo taip vadinamų „savaitgalio galvos skausmų“. Beveik 60 proc. moterų, dalyvavusių 2014 m. tyrime, teigė, jog per daug arba per mažai miego joms gali sukelti silpnesnių ar stipresnių galvos skausmų. Sergantys migrena taip pat jautrūs nuovargiui. „Žmonių, turinčių polinkį į galvos skausmus ir migreną, smegenys į miego trikdžius ir pasikeitimus gali reaguoti įvairaus stiprumo galvos skausmais“, – teigia medikai. Per ilgas miegojimas sutrikdo kūno laikrodį: jūs alkanas, nes pusryčiai vėluoja, organizmas negauna kofeino, nes negėrėte rytinio kavos puodelio... Eidamas miegoti ir keldamasis tuo pačiu metu kiekvieną dieną, galėsite mėgautis savaitgaliais ir atostogomis be skausmo. Gali būti, kad užsinorite pasnausti, kai jums suskausta galva, bet tyrimai rodo, kad tai tik pablogina padėtį. Prigulus dieną sunkiau užmigti naktį, todėl yra tikimybė sulaukti galvos skausmo. Jūsų tikslas turėtų būti septynios (dar geriau aštuonios arba devynios) valandos miego kiekvieną naktį.

Esant dažniems ir stipriems galvos skausmams būtina gydytojo konsultacija

Gydyti galvos skausmą geriausia laikantis gydytojo patarimų. Esant nestipriam, retai besikartojančiam galvos skausmui gali padėti *Iboprofen*, *Paracetamol* kartu su kofeinu, tačiau nepatariama gydytis patiems, jei skausmai yra stiprūs ir dažnai kartojasi. Tokiu atveju būtina gydytojo konsultacija. Gydytojas, įvertinęs nusiskundimus, panaudojęs jūsų skausmo dienoraščio duomenis, gali paskirti atitinkamą gydymą. Kartais tenka išbandyti kelis vaistus, kol atrandamas tinkamas. Sunkesniais atvejais siekiant išsiaiškinti galvos skausmo priežastis yra atliekami įvairūs klinikiniai tyrimai. Dar sudėtingesnis yra migrenos priepuolių gydymas. Šiuo atveju būtina pasitarti su gydytoju.

Teisingas maitinimasis, normalus miegas, reguliarus fizinis aktyvumas, mokėjimas atsipalaiduoti padės jums išvengti galvos skausmo ar bent jį sumažins.

Būkite sveiki!

Parengta pagal žurnalą „Moters savaitė“, www.wikipedia.org, www.skaudagalva.lt

MANO VIRTUVĖ

Pyragai, pyragai

Kas nemėgsta, kai namuose pasklinda kepamo pyrago kvapas... Štai keletas senų ir nesudėtingų receptų.

Keksas, kurį mėgdavo kepti mano mama

Reikės:

- 1 puodelio sviesto (minkšto)
- 5 kiaušinių (kambario temperatūros)
- 1 puodelio cukraus
- 3 šaukštų grietinės
- 2 arbatinių šaukštelių kepimo miltelių
- 1 citrinos nutarkuotos žievelės
- 2 šaukštų kakavos
- 2 puodelių miltų
- vanilės esencijos
- konjako arba romo
- džiūvėsėlių

Sviestą su cukrumi išsukti iki purumo. Įmušti kiaušinį ir sukti, kol jis tolygiai įsimašys į masę – tuomet įmušti kitą kiaušinį. Taip sudėti ir išsukti visus 5 kiaušinius. Tuomet įdėti grietinę ir gerai išplakti.

Miltus sumaišyti su kepimo milteliais ir trupučiu druskos, persijoti ir po truputį pilti į sviesto-kiaušinių plakinį. Išplakti iki vientisos masės – turi gautis grietinės tirštumo tešla.

Pusę tešlos perdėti į kitą dubenį. Į vieną tešlos dalį suberti nutarkuotą citrinos žievelę, įlašinti keletą lašų vanilės esencijos ir išmaišyti.

Į kitą tešlos dalį dėti 2 šaukštus kakavos, 2 šaukštus konjako arba romo ir išmaišyti.

Kekso formos dugną ir šonus ištepti sviestu, tada įpilti saujelę džiūvėsėlių ir pakratyti formą, kad jie priliptų prie sviesto. Džiūvėsėlių perteklių išberti.

Orkaitę įkaitinti iki 190 C (375 F). Į formą dėti 1 šaukštą šviesios masės, 1 šaukštą – tamsios. Uždegtus tešla vieną sluoksnį ant šviesios tešlos dėti tamsią ir atvirkščiai.

Kepti keksą 15–20 minučių. Po to atsargiai atidaryti orkaitės dureles ir pažiūrėti, ar jis jau pradėjo ruduoti. Reiktų pridengti kepinį folija, kad nesudegtų viršus. Tuomet temperatūrą sumažinti iki 180 C (350 F) ir kepti toliau – viso apie 1 valandą. Ar keksas iškepė, galima patikrinti mediniu pagaliuku. Jei pagaliuką išmeigus į kepinį ir ištraukus jis yra sausas, reiškia – kepinys iškepęs.

Pats paprasčiausias trupininis pyragas

Šį pyragą galima kepti su visokiais įdariais – obuolių košės, varškės, uogienės.

Tešlai reikės:

- 200 g sviesto (7 oz)
- 1 puodelio cukraus
- 1 kiaušinio
- 2 puodelių miltų
- 1 arbatinio šaukštelio kepimo miltelių
- druskos

Sviestą ištirpinti. Kiaušinį išplakti su cukrumi iki purumo. Į suplaktą kiaušinį lengva srovele pilti šiltą sviestą ir plakti iki vientisos masės.

Miltus sumaišyti su kepimo milteliais ir trupčiu druskos. Persijoti.

Po truputį pilti miltus į kiaušinių-sviesto plakinį ir maišyti. Užminkyti minkštą tešlą.

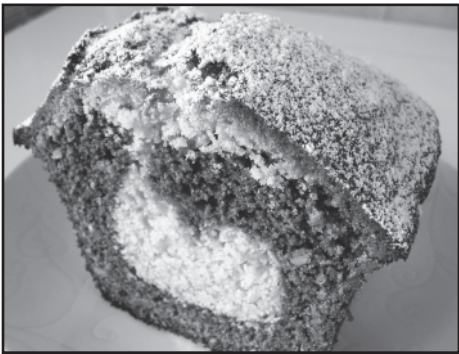
Padalinti ją į dvi dalis, kiekvieną dalį suminkyti į rutulį, suvynioti į maistinę plėvelę ir dėti į šaldytuvą. Palaikyti šaltai bent pusvalandį.

Kepimo formą iškloti kepimo popieriumi. Vieną atšalusią tešlos dalį sutarkuoti burokine tarka. Šiais trupiniais uždenkti formos dugną, išlyginti (su šakute). Įkaitinti orkaitę iki 180 C (350 F).

Formą su tešlos sluoksniu kišti į orkaitę ir kepti 10–12 minučių. Tešla neturi pilnai iškepti – tik lengvai apkepti. Tuomet ištraukus iš orkaitės ant apkepusios tešlos sluoksnio uždėti norimą įdarą (obuolių košę, tirštą uogienę, varškę ir pan.) Likusią tešlą per burokinę tarką užtarkuoti ant įdaro ir šakute gražiai ją paskirstyti.

Vėl kišti į orkaitę ir kepti apie 30–35 minutes, kol pyrago paviršius gražiai paruduos.

Skanaus!
Jūsų **Indrė**

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Skaitykite
„Draugą“ greičiau!
www.draugas.org

■ Moteris, turinti medicininį išsilavinimą, pasišventusi ligonių ir senų žmonių priežiūrai, turi automobilį, legali, ieško darbo. Gali dirbti Čikagoje ir jos priemiesčiuose. **Tel. 773-330-0092.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė darbo patirtis, minimali anglų kalba, nevairuoja. Gali pakeisti savaitgaliais. **Tel. 773-940-5264.**

■ Perku senelių priežiūros darbą su grįžimu namo. Gali būti nepilna darbo diena. Galiu pakeisti bet kurią savaitės dieną. **Tel. 773-786-7078.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su grįžimu namo, gali prižiūrėti ir vaikus, galimi pakeitimai. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 708-571-8930.**

■ Reikalinga moteris prižiūrėti vyresnio

amžiaus moterį ir gyventi kartu Pompano Beach, Floridoje. **Tel. 954-876-1153** (nepalikti žinutės) arba **416-399-5005**, arba **lin-dasalna@rogers.com**.

■ Vyras ieško papildomo parketo instaliavimo darbo. **Tel. 773-443-0026.**

■ Moteris ieško darbo. Gali prižiūrėti ligonius ar vyresnio amžiaus žmones. Galite siūlyti ir kitus darbus. Legalūs dokumentai. **Tel. 872-214-2203.**

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu rusų ar lietuvių šeimoje. Didelė patirtis. Gali pakeisti bet kurią savaitės dieną. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 773-640-3559.**

■ Moteris ieško darbo prižiūrėti vyresnio amžiaus žmones. Nevairuoja, 15 metų darbo patirtis. **Tel. 773-951-2422.**

Kun. dr. prof. Kęstučio Trimako paskutinė knyga

„Mano pasaulėjautos kelionė“

pasiekė Čikagą. Knygą sudaro trys dalys: 1. kun. Trimako parašyti tekstai apie savo jaunų dienų patirtį; 2. jaunystės dienoraščiai iš karo pabėgėlių stovyklų Vokietijoje; 3. atsiminimai apie autorių – su juo bendravusių, dirbusių asmenų įžvalgos. Knyga išleista kun. Trimako testamentu paskirtomis lėšomis.

Knyga parduodama „Drauge“. Jos kaina – **30 dol.** (be persiuntimo išlaidų). Visos surinktos lėšos bus persiųstos į Lietuvą, į kankinės Adelės Dirsytės fondą.

Bendras kongreso salės vaizdas.

Kongreso atidarymo Mišioms buvo specialiai pastatytas altorius.

„Eucharistinis kongresas paliko nepamirštamus įspūdžius“

Atkelta iš 1 psl.

Po ilgos kelionės per Vokietiją ir Singapūrą Filipinuose atsidūręs vyskupas iš karto pateko į labai šiltą ir drėgną klimatą – Filipinų Cebu salą, kurioje įsikūręs to paties pavadinimo miestas. Jis visus metus traukia turistus iš įvairių pasaulio šalių dėl malonaus tropinio klimato, nes temperatūra ištisus metus yra panaši, karštis paprastai nedaug pakyla daugiau nei 30 laipsnių. Turistai šią Filipinų salą renkasi ir dėl puikių paplūdimių, banglentininkai ir kaituotojai čia atranda idealias sąlygas savo pomėgiams, tad mieste nuolat verda gyvenimas, jis pritaikytas turistams, yra daug viešbučių, o kongreso dienomis čia buvo suplūdę ypatingai daug žmonių.

Filipinai – didelė šalis, čia gyvena per 100 milijonų gyventojų ir tai labai katalikiška valstybė. R. Norvila, paklaustas, kodėl būtent Cebu buvo pasirinktas tarptautiniam kongresui, sakė, jog 2021-aisiais sukaks 500 metų nuo krikščionybės priėmimo šalyje. Šiai sukakčiai jau senokai ruošiamasi ir šis renginys buvo įtrauktas į pasirengimo Filipinams labai svarbiam jubiliejui programą. Būtent Cebu miestas, kuriame su priemiesčiais gyvena apie 3,5 milijono žmonių, yra laikomas krikščionybės lopšiu Filipinuose, o krikščionybės pradžia yra siejama su garsiojo keliautojo aplink pasaulį Ferdinand Magellan vardu – mieste yra pastatyta koplyčia, kurioje saugomas garsiojo keliautojo pastatytas medinis autentiškas kryžius. F. Magellan Cebu saloje išsilaipino 1521 metų balandžio 7-ąją.

Visą savaitę trukęs eucharistinis kongresas vyko specialiai ta proga rėmėjų lėšomis pastatytame didžiuliam paviljone, kuriame galėjo tilpti iki 20 tūkstančių tikinčiųjų ir kuris kongresui pasibaigus bus naudojamas vietos reikmėms. Iš viso kongrese dalyvavo apie 15 tūkstančių delegatų iš 73 pasaulio šalių. Paklaustas, ar sutiko kongrese lietuvių, vyskupas R. Norvila papasakojo, kad vienintelis jo sutiktas lietuvis buvo jaunas metams į Filipinų sostinę Manilą pasiųstas savanoris Rolandas Dundulis iš Panevėžio, atstovaujantis Tiberiados bendruomenei, kuri Lietuvoje veikia Zarasų rajone, Baltriškių kaime.

„Pirmoji diena, sekmadienis prasidėjo atidarymo šv. Mišiomis, kuriose organizatorių duomenimis dalyvavo apie 350 tūkstančių maldininkų. Visą tą savaitę darbotvarkė buvo panaši – diena prasidėdavo rytine malda, po to vykdavo katechezė, kurią vedė įvairūs pasaulyje žinomi kunigai ir vyskupai, eucharistijos šventimas, maldos, konferencijos, liudijimai. Po pietų buvo renkamos mažesnės salės, gvildenamos įvairios aktualios temos, buvo rengiama ir labai turtinga kultūrinė – meninė programa“, – pasakojo vyskupas.

Kongreso dalyviams buvo organizuojamos išvykos į Cebu parapijas – lietuvis apsilankė Švento Roko parapijoje, kur susirinko apie 700 svečių iš užsienio, o vietos parapijiečių čia atėjo kelis kartus daugiau. R. Norvilą maloniai stebino tai, kad vietos gyventojai Mišiose dalyvauja labai aktyviai, jų

metu nuostabiai skamba bendras giedojimas, matyti vietos parapijų tikėjimo gyvybingumas. Vietos mokyklos salėje buvo pristatyta parapija, kartu įterpant ir filipiniečių folkloro, tradicinių šokių. Po to surengta bendra agapė.

Vilkaviškio vyskupui itin krito į akis vietos gyventojų geranoriškumas ir tai, kad filipiniečiai labai daug šypsosi. Tą pastebėjo ir kitų šalių vyskupai, o su svečiais norinčiųjų nusifotografuoti taip pat buvo daugybė. Pats R. Norvila fotografija domisi nuo jaunystės, tad iš Filipinų jis parsivežė tūkstančius įdomių kadru, ir ypač daug tarp jų – išraiškingų žmonių veidų, portretų.

„Teko dalyvauti ir septynių bažnyčių procesijoje. Jos metu Švenčiausiasis sakramentas adoracijai išstatomas septyniose istorinėse bažnyčiose miesto centre ir iš kiekvienos jų nustatytu maršrutu keliauja tikinčiųjų procesija. Didelį įspūdį paliko ir eucharistinė procesija su žvakėmis miesto gatvėmis. Ji prasidėjo nuo ten esančios Kapitolijaus kalvos, kur yra regiono administracinis centras ir nusitęsė ligi Nepriklausomybės aikštės. Procesijoje buvo ištisa žmonių jūra, netilpusi gatvėse ir užtvindžiusi šaligatvius, skersgatvius, praėjimus, žmonių, kaip teigiama, buvo per milijoną. Tas bendrystės jausmas, tikėjimo liudijimas ir patirtis paliko turbūt patį stipriausią įspūdį iš viso renginio“, – prisiminė vyskupas.

Labai įsimintinas buvo ir šeštadienio renginys, kai miesto centre esančiame stadione švenčiant Eucharistiją buvo pakviesti apie penki tūkstančiai vaikų, pasiruošusių priimti Pirmąją Komuniją. Tai buvo ne tik Cebu arkivyskupijos jaunieji katalikai, bet taip pat vaikai iš kitų aplinkinių vyskupijų, kurie dalyvavo kartu su savo tėvais, kitais šeimos na-

riais. Dalis priimančiųjų šį sakramentą buvo ir vadinamieji gatvės vaikai. Jie užpildė visą stadiono veją, o eucharistijai vadovavo kardinolas emeritas, buvęs Cebu arkivyskupas Ricardo Jamin Vidal, kuris 33-ojo Tarptautinio eucharistinio kongreso metu, vykusio Filipinuose, Maniloje dar 1937 metais, pats priėmė Pirmąją Komuniją. Tai buvo ištis jaudinanti akimirka.

Vyskupui iš Lietuvos įsiminė ir labai aktualios Manilos kardinolo Luis Antonio Tagle, labai populiaraus kalbėtojo visame pasaulyje mintys apie kultūros ir religijos santykius, susijusias su emigracija. Jis kalbėjo apie iššūkius, su kuriais susiduria kitose šalyje ir kultūroje atsidūrusios šeimos. Kardinolas pabrėžė, kad integruojantis į kitos šalies kultūrą labai svarbu neprarasti ir savo pamatinių vertybių, savo tapatybės, kaip svarbu yra ir siekti kultūrų dialogo.

Paskutinę kongreso dieną vyko šv. Mišios, kuriose vėl gi organizatorių duomenimis dalyvavo nuo 1,5 iki 2 milijonų žmonių. Jose popiežiui atstovavo jo ypatingasis legatas Mianmaro (buvusios Birmos) arkivyskupas kardinolas Charles Maun Bo. Jis ragino kongreso dalyvius nešti eucharistijos žinią į gatves, liudyti savo tikėjimą ir meilę kenčiantiems bei atstumtiesiems. Mišių pabaigoje popiežius Pranciškų perdavė savo vaizdo sveikinimą ir kartu paraginimą vykdyti krikščionišką misiją. Popiežius taip pat paskelbė, kad kitas tarptautinis eucharistinis kongresas po ketverių metų, 2020-aisiais vyks Vengrijos sostinėje Budapešte.

„Budapeštas yra gana netoli nuo Lietuvos, tad manau, kad mūsų atstovavimas ten bus gerokai gausesnis. Kongrese Kanadoje, Quebec buvome dviese. Jame teko dalyvauti su atsakingu už lietuvių išeivijos

Kelių šalių vyskupai su vietos savanoriais (R. Norvila – paskutinėje eilėje trečias iš dešinės).

Asmeninio archyvo nuotraukos

sielovadą prelatu Edžiu Putrimu, Dubline Lietuvos bažnyčios atstovų buvo apie pora dešimčių. Baigiamosiose Mišiose Kanadoje dalyvavo apie 50 tūkstančių dalyvių, prieš ketverius metus Dubline – daugiau kaip 100 tūkstančių, o štai Filipinuose dalyviai skaičiuojami jau iki dviejų milijonų. Tad skirtumas išties akivaizdus.

Popiežiaus legatas Ch. M. Bo uždarymo Mišiose Filipinus pristatė kaip ypatingą tikėjamą pavyzdį visos Azijos ir viso pasaulio katalikams, taip pat paminėdamas šeimas ir jų svarbą, pabrėždamas, kad Filipinuose šeimos pačios gausiausios iš visos Azijos. Nepaisant to, kad daug filipiniečių emigruoja į įvairias pasaulio šalis ir ten tampa parapijų branduoliu, tikėjimo pavyzdžiu, ši šalis kartu yra ir auganti”, – sakė vyskupas.

R. Norvilai išpūdį paliko ir tai, koks didžiulis savanorių skaičius, labai geranoriškų, paties įvairiausio amžiaus žmonių, padėjo kongrese. „Pasiteiravau organizatorių, kiek dalyvavo savanorių. Man buvo atsakyta, kad jų skaičius siekė apie 10 tūkstančių. Dauguma jų iš Cebu arkivyskupijos. Ir šie, ir kiti mano paminėti skaičiai parodo ne tik renginio mastą, bet taip pat bažnyčios Filipinuose gyvybingumą, pajėgumą organizuoti tokį didelį, pasaulinio masto renginį”, – tei-

gė jis.

Kongrese dalyvavo nemaža grupė svečių iš Vengrijos, nes jie žinojo apie tai, kad jų šalis priims kito tokio renginio dalyvius. Renginyje dalyvavo labai daug atstovų iš Azijos šalių, taip pat ir iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir Kanados, nors tos šalies bažnyčios atstovams kelionė į Filipinus buvo dar tolimesnė nei lietuviui. R. Norvila džiaugiasi pabendraves su įvairių šalių bažnyčios atstovais, įdomus pokalbis buvo ir su Čikagos vyskupu augziliaru Joseph N. Perry, kuris gerai atsiliepė apie Čikagoje tarnaujančius du Vilkaviškio vyskupijos kunigus Jaunių Kelpšą ir Gediminą Keršį.

Eucharistiniai kongresai bažnyčioje turi jau pakankamai ilgą istoriją – pirmasis jų įvyko dar 1881 metais Prancūzijoje. Šie kongresai yra tapę neatsiejama bažnyčios misijos dalimi, duodančia stiprų eucharistinio pamaldumo paskatinimą ir kartu gyvybingą impulsą tiek vietos Bažnyčiai, kur vyksta kongresai, tiek visuotinei Bažnyčiai. Tūkstančiai ir milijonai žmonių, dalyvavusių kongrese Filipinuose, parvėš į namus svarbią žinią, liudijimą apie bažnyčios gyvybingumą, apie eucharistijos svarbą ir prasmę. Tas bažnyčios vienybės jausmas, tikėjimo ir bendrystės džiaugsmas ir buvo pagrindinis išpūdis, kurį iš tolimųjų Filipinų į Lietuvą parsivežė vys-

PO DIEVO SPARNU

Pal. tėvas Stanislovas Papčinskis bus paskelbtas šventuoju

Šių metų sausio mėnesio pabaigoje Vatikanas patvirtino Marijonų vienuolijos steigėjo t. Stanislovo Papčinskio (Stanisław Papczyński) užtarimu įvykusį stebuklą ir tuo pačiu paskelbė apie jo būsimą kanonizaciją šiais, Dievo Gailingumo, metais.

Stebuklas įvyko netrukus po t. Stanislovo paskelbimo palaimintuoju 2007 metais. 20 metų jauna moteris iš pietų Lenkijos buvo arti mirties dėl visiškai suirusių ir nefunkcionuojančių plaučių. Gydymas nedavė jokių rezultatų. Didįjį penktadienį gydytojai, pasitarę su ligonės tėvais, nutarė ją atjungti nuo gyvybę palaikančių aparatų. Merginos motina, kupina sielvarto, nuėjo į Bažnyčią, ir čia atsitiktinai į jos rankas pateko maldos novena į pal. tėvą Stanislovą Papčinskį. Moteris pradėjo mels-ti jo užtarimo kartu su vyru ir visais giminaičiais. Novenos metu pradėjo vyk-ti stebuklas. Jos duktė pradėjo atgau-ti sąmonę ir po truputį grįžti į gyvenimą. Devintą novenos dieną duktė jau-tėsi visiškai gerai. Didžiulei gydytojų nuostabai plaučių rentgenas nerodė jo-kių ligos požymių, plaučiai atrodė gra-žūs kaip naujagimio. Vatikanas pripa-žino šį išgijimą kaip stebuklą, kuriam nėra jokių gamtinių ar mokslinių pa-aiškinimų.

Dievo tarnas Stanislovas Papčinskis yra vienas iš Lietuvoje labiausiai gerbiamų ir žinomų Lenkijos Bažny-

čios dvasininkų. Jo 1673 metais įkurta Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolija, trumpai vadinama „Tėvais marijonais“, amžiams bėgant atnešė gausių dvasinių vaisių taip pat Lietuvai ir jos Bažnyčiai. Iš visų Marijonų kongregacijos dvasinių palikuonių išsiskiria palaimintasis Vilniaus vyskupas Jurgis Matulaitis, Marijonų kongregacijos atnaujintojas ir Lietuvos Bažnytinės provincijos kūrėjas. Palaimintasis Jurgis pratęsė ir papildė Dievo tarno Stanislovo Papčinskio pradėtus darbus praėjus dviem šimtmečiams nuo kongregacijos steigimo mirties.

Kun. Stanislovas Papčinskis gimė 1631 metų gegužės 18 dieną Podegrodzėje, Lenkijoje. Jis augo pasiturinčioje maldingoje ir darbščioje šeimoje, turėjo šešias seseris ir brolių. Tėvas Tomas buvo vertinamas apylinkėje kalvis, kaimo seniūnas ir parapijos maršalka, motina Zofija – taip pat veikli parapijietė, pasižymėjusi dideliu maldingumu Dievo Motinai. Iš jos ir sūnus Jonas perėmė didelę meilę Švč. Marijai.

Bene svarbiausias jo gyvenimo nuopelnas yra Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vienuolijos – marijonų įkūrimas Lenkijoje 1673 metais.

Marijos meilė ir dar dvi aplinkybės skatino t. Stanislovą steigti naują ordiną: mirusieji, kurių niekas neatmena, ir liaudies moralinis religinis nuosmukis. Jis matė daugybę žūstan-

*Amžiną atilsį duok jiems, Viešpatie,
Ir amžinoji šviesa jiems tešviečia.
Tave giesmėmis dera garbinti, Siono Dieve,
Ir duok priesaiką Jeruzalėje.
Išgirk mano maldą,
Nes kiekvienas grįžta pas Tave.*

(Iš Faure „Requiem” I dalies Introit Et Kyrie)

Pranešame, kad mūsų mylima mama, močiutė, sesuo ir tetukė

A † A ALESĖ RAŠYMIENĖ ANKUDAVIČIŪTĖ

mirė 2016 m. sausio 26 d. Toronte, Kanadoje.

Laidotuvių šv. Mišios buvo sausio 30 d. Lietuvių Kankinių (Anapilio) bažnyčioje. Velionė buvo palaidota Šv. Jono kapinėse Mississaugoje, šalia savo mylimo vyro a. a. Kosto.

A. a. Alesė gimė 1926 m. lapkričio 4 d. Pilviškiuose, Lietuvoje.

Velionė buvo žmona a. a. Kosto, sesuo a. a. Vinco, a. a. Juozo, a. a. Antano, a. a. Felikso, a. a. Magdalenos Kudirkienės ir a. a. Anelės Birgelienės.

Toronte, Kanadoje liko jos sūnus Algis su žmona Jūrate, jų vaikai Vincas ir Lukas bei brolis Algimantas Ankus su šeima, seserys Elena Lukavičienė su šeima ir Salomėja Andrulienė su šeima ir labai daug dukterėčių, sūnėnų ir kitų giminaičių. Čikagoje liūdi jos vyriausias sūnus Antanas su žmona Rita, jų sūnus Domas bei mirusiųjų brolių ir seserų šeimos.

Minint 30 dienų po a. a. Alesės Rašymienės mirties šv. Mišios už jos sielą bus aukojamos vasario 28 d., sekmadienį, 11 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje.

Kviečiame gimines ir draugus dalyvauti šv. Mišiose ir pasi-melsti už velionės sielą.

Nuliūdę sūnūs su šeimomis bei kiti giminės

čių kovų laukuose, ypač Švedijos invazijos metu ir marui siaučiant. Kaip kapelionas jis pats 1674 m. lydėjo karių pulkus į kovas su turkais Ukrainoje. Buvo sukrėstas matydamas, kiek daug žmonių miršta neturėdami laiko pasirošti susitikimui su Kūrėju. Tuo pat metu jis patyrė regėjimų, kuriuose matė skaistykloje kenčiančias vėles. Krikščioniškojo gailingumo skatinamas t. Stanislovas savajai vienuolijai suteikė ypatingą užduotį: aukoti maldas ir atgailos darbus už mirusiųsios, kurie po šio gyvenimo yra nuskaistinami, ypač už žuvusiųsios per karus ir marus. Jis pabrėžė, kad naujoji vienuolija privalo kuo labiausiai rūpintis religiniu ugdymu, liaudies tikėjimo stiprinimu. Marijonai turėjo skelbti tikėjimo žodį, ypač paprastiesiems žmonėms, kurių religinis švietimas buvo labiausiai apleistas. Pradžioje marijonus globoję vyskupai norėjo, kad jie būtų vien atsiskyrėliai atgailautojai, bet t. Stanislovas pasi-naudodavo kiekviena atsirandančia galimybe padaryti marijonus apaštalaujančia vienuolija, stojančia į talką parapijų kunigams.

Daug sunkenybų ištveręs t. Stanislovas mirė 1701 m. rugsėjo 17 d., palikdamas saviems tokį dvasinį testamentą: „Dėkoju maloningajam Viešpačiui už Jo gerumą ir malones, dovanas ir geradarybes, kuriomis mane taip gausiai apdovanojo. Visa širdimi gailiuosi ir iš Dievo meilės trokštu dar labiau gailėtis dėl savo nuodėmių. Dedu jas į šventąsias mano Viešpaties ir Atpirkėjo Jėzaus Kristaus žaizdas. Puolu prie Švenčiausiosios Mergelės Marijos, Dievo Motinos, kojų ir drauge su mažute mūsų vienuolija, jos Nekaltojo Prasidėjimo kongregacija, amžiams jai pasiaukuju, prašydamas, kad ji visada mus globotų ir maloningai ro-

dytų mums kelią. Meldžiu jos galingos ir gailingos apsaugos nuo mano priešų pinklių mirties valandą ir nuo visokio laikino ir amžino blogio. Visiems, kurie mylėjo ir rėmė Dievo įkvėpimu mano įsteigtą, maldai už mirusiųsios skirtą Nekaltojo Prasidėjimo ordiną, aš pažadu dvigubą užmokestį iš Viešpaties rankų. Savo brolius ir, sakyčiau, sūnus raginu mylėti Dievą ir artimą, uoliai skleisti katalikų tikėjimą, mylėti popiežių ir paklusti Šventajam Sostui, ištikimai laikytis įžadų, teikti pagalbą skaistyklos vėlėms ir stengtis taikiai gyventi su visais žmonėmis”.

Marijonai iki mūsų dienų semiasi įkvėpimo iš Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo slėpinio, siekia juo pagrįsti tiek savo narių dvasinį gyvenimą, tiek apaštalaudami visuomenėje, auklėdami jaunąsias kartas, vadovaudami mokykloms, leidykloms, parapijoms, rekolekcijų centrums, Marijos šventovėms, artimo meilės darbais tarnaudami migrantams ir misijose.

Pasaukimas plėstis kongregacijos narius nuvedė į visus žemynus. Lietuvą Marijonų vienuoliai pasiekė palyginus greitai – praėjus kiek daugiau nei pusei amžiaus nuo kongregacijos steigimo t. Stanislovo mirties. Šiuo metu ne mažiau kaip 500 tėvo Stanislovo Papčinskio dvasinių vaikų išlaiko 60 marijonų kongregacijos namų ir 25 rezidencijas Lenkijoje, Baltarusijoje, Ukrainoje, Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, Čekijoje ir Slovakijoje, Italijoje, Vokietijoje ir Didžiojoje Britanijoje, Portugalijoje, taip pat Amerikos žemyne – Jungtinėse Valstijose, Argentinoje ir Brazilijoje, Australijoje ir Afrikoje – Ruandoje ir Kamerūne bei Azijoje – Kazachstane.

Parengė **Renata Žiūkaitė**

PAS MUS IR APLINK MUS

■ Amerikos lietuvių inžinierių ir architektų sąjunga organizuoja slidinėjimo išvyką ir kviečia visus žiemos sporto mėgėjus vasario 28 d., sekmadienį, atvykti į Alpine Valley, WI. Keltuvai veikia nuo 10 val. r. iki 10 val. v. Bilietai parduodami rytiniam-dieniniam (10 val. r. – 5:30 val. p. p.) arba popietiniam-vakariniam (2 val. p. p. – 10 val. v.) laikui. Jei nesusitiksime trasose, pasimatysime 1 val. p. p. antro aukšto kavinėje! Daugiau informacijos tel. 773-450-4180.

■ Kovo 19 d., šeštadienį, 2 val. p. p. Balzoko lietuvių kultūros muziejuje vyks rašytojos Eglės Juodvalkės autobiografinio romano „Sugar Mountain“ pristatymas ir susitikimas su pačia autore. Adresas: 6500 South Pulaski Road, Chicago, IL, 60629.

■ Gegužės 7 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre, 14911 127 St., Lemont, IL 60439 įvyks 53-iasis metinis Lietuvių Fondo narių suvažiavimas. Kviečiame dalyvauti.

SKAUTAI KVIEČIA VISUS Į TRADICINĘ

KAZIUKO MUGĘ

KOVO 6, 2016
9:00 V.R. ŠV. MIŠIOS
10:00 V.R. ATIDARYMAS
PASAULIO LIETUVIŲ CENTRE
14911 EAST 127TH ST.,
LEMONT, IL

NORINTYS PREKIAUTI MUGĖJE, RAŠYKITE SESEI
AUDRAI BROOKS: AUDRA.M.BROOKS@GMAIL.COM
ARBA SKAMBINKITE 708.334.3982

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį. Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins laikraščio gyvavimą daugeliui metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais. Kreipkitės į

Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

KALENDORIUS

Vasaris

tel.708-229-2795 arba el. paštu teviskes.papapija@gmail.com.

Vasario 28 d., sekmadienį: po 10 val. r. šv. Mišių, Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės valdyba ruošia Vasario 16-tosios ir Kovo 11-tosios minėjimą. Programą atliks „Grandies“ šokių grupė. Bus vaišės.

Vasario 28 d., sekmadienį: American Legion Post 66 salėje 132 N. Wiggs Str. Griffith, IN Lietuvos Vyčių kuopos 82 ir JAV LB East Chicago apylinkės valdybos ruošia Vasario 16-tosios minėjimą. Pradžia 1 val. p. p. Prelegentė – dr. Rima Kašubaitė-Binder. Meninę programą atliks dr. Vilija Kerelytė ir Algimantas Barniškis. Bus vaišės. Kviečiame dalyvauti.

Kovas

Didieji ežerai (MI)

Kovo 6 d., sekmadienį: Detroito Gabijos ir Baltijos skaučių ir skautų tuntai ruošia tradicinę Kaziuko mugę, kuri vyks 11:30 val. r. Ne tik smagiai praleisite popietę, bet tuo pačiu paremsite Detroito skautes ir skautus. Daugiau informacijos tel. 630-456-2130 arba el. paštu dluksiewicz@sbcglobal.net.

Čikaga (IL)

Kovo 6 d., sekmadienį: Pasaulio lietuvių centre – 14911 127th St., Lemont, 60439, IL skautai ruošia tradicinę Kaziuko mugę su lietuišku maistu ir žaidimais. Pradžia 10 val. r.

Kovo 13 d., sekmadienį: Navy Pier, „Crystal Gardens“ salėje nuo 12 val. p. p. iki 4 val. p. p. vyks jau tradicine tapusi Lietuvos nepriklausomybės šventė „Celebrate Lithuanian Independence“. Jūsų laukia įvairių staigmenų skaitmeninių technologijų pagalba galėsite įsiamžinti su tautiniu kostiumi, bus pristatyta tautinių kostiumų kolekcija, skambės muzika, bus šokiai, vaišės, mugė. Susidomėjusius ir norinčius dalyvauti šventėje prašome pranešti el. paštu agne.vertelkaite@urm.lt arba tel. 312-397-0383.

Kovo 20 d., sekmadienį: Lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapija (5129 Wolf. Rd. Western Springs, IL 60558) kviečia į Kovo 11-osios šventę. Minėjimo ir popietės pradžia po 11:30 min. r. pamaldų. Papuoškite tautišką. Po minėjimo – vaišės. Pietums prašoma užsiregistruoti iš anksto

Balandis

Čikaga (IL)

Balandžio 9 d., šeštadienį: Jaunimo centro didžiojoje salėje vyks Čikagos lituanistinės mokyklos metinis labdaros pokylis „Šokame su ČLM žvaigždėmis“.

Gegužė

Čikaga (IL)

Gegužės 1 d., sekmadienį: Jaunimo centro didžiojoje salėje Motinos dienos proga vyks Lietuvos bardo Vyganto Kazlausko koncertas. Dalyvaus gitaristas Tomas Varnagiris bei akordeonistas Matynas Norvilas. Koncerto lėšos bus skiriamos Čikagos lituanistinei mokyklai.

Gegužės 7 d., šeštadienį: Pasaulio lietuvių centre, 14911 127 St., Lemont, IL 60439 įvyks 53-iasis metinis Lietuvių Fondo narių suvažiavimas. Suvažiavimo metu vyks rinkimai. Kandidatų į LF Tarybą ir Kontrolės komisiją siūlymai priimami iki vasario 15 d. Daugiau informacijos – www.lietuviufondas.org

Birželis

Rytų pakrantė

Birželio 30–liepos 3 d., ketvirtadienį–sekmadienį: XV Lietuvių tautinių šokių šventė Baltimorėje. Pagrindinis renginys – liepos 3 d. 1 val. p. p. Royal Farms Arena, Baltimore, MD. Liepos 1–3 d. Hilton Baltimore Hotel vyks lietuviška mugė. Daugiau informacijos: tinklalapyje.sokiusvente2016.org/lt.

Rugsėjis

Čikaga (IL)

Rugsėjo 18 d., sekmadienį: Sabre Room pokylių salėje Hickory Hills – dr. Vilijos Kerelytės ir Algimanto Barniškio rudeninis koncertas „Atnešk man dainą“. Koncerto pradžia 3 val. p. p.

Lapkritis

Čikaga (IL)

Lapkričio 5 d., šeštadienį: vyks kasmetinis Lietuvių Fondo pokylis. Apie pokylio vietą ir laiką bus pranešta vėliau.

Švęskime Lietuvos Nepriklausomybę!

Tradicine tapusi Lietuvos nepriklausomybės šventė „Celebrate Lithuanian Independence“ **Čikagoje šiemet vyks kovo 13 d., sekmadienį, nuo 12 val. p. p. iki 4 val. p. p. Navy Pier, „Crystal Gardens“ salėje.**

Naujiena – galimybė pasidaryti savo nuotrauką su tautiniu kostiumu nepersirengiant (skaitmeninių technologijų pagalba) bei lietuviškų tautinių kostiumų kolekcijos pristatymas. Taip pat muzika, šokiai, parodos, užsiėmimai vaikams, lietuviškas maistas, mugė!

Norinčius pristatyti savo kūrinius, veiklą ar pardavinėti lietuvišką produkciją renginio metu, o taip pat norinčius tapti šventės rėmėjais ar kitaip prie jos prisidėti maloniai prašome apie tai pranešti elektroniniu paštu agne.vertelkaite@urm.lt arba telefonu 312-397-0383.

LR generalinio konsulato Čikagoje info

www.draugofondas.org

<http://draugokalendarius.org>